

אב התשע"ה

קונטרס

כל היכא דאיתיה בי-

גזא דרחמנא

איתיה

**וכמה לקט הלכות, מאמרים מלוקטים מגיליון
"אז נדברו", דמבדרא בתוככי הישיבות
בענייני חורבן הבית ובין הזמנים שאחריו.**

ניתן לקבל בדואר אלקטרוני:

a8447168@GMAIL.COM

רבותי.. תרומות!!

קונטרס זה נקרא בשם "גזא דרחמנא"

מה פשר השם המפחיד הזה??? מה תרגום ארמי עברי של השם "גזא דרחמנא"??

ביאור המילים הוא כך:

מי שגנב ממני חפץ... הוא נקרא גנב... למה??? כי החפץ עד עכשיו היה ברשותי!!! וכעת הוא הוציא את החפץ מרשותי--- לרשותו!!! הוצאת החפץ מרשותי--- לרשותו!! היא מעשה הגניבה... עד כאן ברור??? כעת מה הדין באדם שהלך וגנב בהמה של הקדש?? האם זה נקרא גניבה?? לא!!! למה לא???

כי--- **"כל היכא דאיתיה בי גזא דרחמנא איתיה"** (חולין קלט).

היות וכל העולם כולו הוא רשותו הבלעדית של הקב"ה... א"כ אי אפשר לגנוב שום דבר מרשותו של הקב"ה... כי **כל היכא דאיתיה** - איפה שזה רק יהיה... **בי גזא דרחמנא איתיה** - בתוך הכספת של הקב"ה נמצא, ולכן נוקט ריש לקיש להלכה: שהמקדיש מנה לבדק הבית ונגנבו או שאבדו, אינו חייב באחריותו, ולמה? **כל היכא דאיתיה בי גזא דרחמנא איתיה...**

איפה שזה נמצא והיכן שזה נמצא זה ברשותו של הקב"ה... ממילא זה לא נקרא שהוצאתו מרשות הקדש.

הוא הדין בבן ישיבה!!! כשאנחנו יוצאים מהישיבה לבין הזמנים... אנחנו מרגישים שאנחנו י-ו-ז-א-י-ם!

אבל אליבא דאמת אנחנו לא יוצאים!!! כי היות ואנחנו בני תורה ואנחנו אוצרו של הקב"ה והרי כל העולם כולו שייך לקדוש ברוך הוא, הרי גם כאן שייכת ההלכה שכל היכא דאיתיה בי גזא דרחמנא איתיה!

והיא היא עבודתנו בבין הזמנים: להסתובב בעולם הגדול ולחיות בכל רגע את אבא שבשמים... לזכור כל רגע שאנחנו בני תורה... לא לשכוח לרגע שאנא עבדא דקודשא בריך הוא, זו היא הדרך וזו היא הערובה לחזור מבין הזמנים שלם!!! בלא שום ירידה רוחנית... למה?? כי... כי אף פעם לא יצאתי, שהרי כל היכא דאיתיה בי גזא דרחמנא איתיה!!

קראתי שם קונטרס זה בשם: "גזא דרחמנא" על שם ההרגש העמוק הזה... אנא... תפנים אותו... קח את זה ברצינות... כי... כי זה נכון!!! עובד ה' אמיתי צריך להשאר ואמור להישאר עובד ה' בכל מקום ובכל מצב... לא לחינם כתוב: "ושבתם וראיתם בין עובד אלוקים לאשר לא עבדו" כשחוזרים לישיבה אז רואים אצל מי בין הזמנים היה שינוי... ואצל מי לא... לעובד ה' אין שינוי... בכל מקום הוא מחויב... ובכל מקום הקב"ה נמצא... אצל מי חל השינוי?? מי שלא מבין שהוא הקדש!!! הוא חושב שעבודת ה' זה מקום עבודה...

דרך אגב... אם כבר מדברים על הלך הרוח של בין הזמנים... אז זה גם נשמע טוב... זה מצלצל... קבלתי אפילו הסכמה מכמה בחורים ש"מבינים" שזה נשמע ציקא'ב... אז מהיום במקום לרסס על התחנה של הטרמפייאדה ננס נסכ נסכא דר' אבא, או השטייגניסט הגולה... אז מהיום תכנים שם חדש: **גזזא דרחמנא** (אבל תזהר לך... אל תרסס את זה... זה גזילה גמורה... ומעשה ברברי- סודני לכל הדעות) זכור שאתה **ה-א-ו-צ-ר** של הקדוש ברוך הוא... הוא משתעשע בך! הוא מתגאה ומתפאר בך!!! ותזהר שלא לקלקל ולא לפגום את אותו אוצר!! תזכור שבכל מקום שאתה נמצא אתה האוצר שלו... והוא "בונה" עליך ומצפה ממך להתנהגות מתאימה... בהצלחה...

אאורות... אבל באור אחר...

כשהיינו ילדים... כשסיפרו לנו על בית המקדש... תמיד מה היה הכיוון...?? מה הייתה הגישה? במילה אחת: בזמן שבית המקדש היה לנו טוב!! ועכשיו לא טוב!! תמיד הגישה היא ש... אוי... רדיפות הדת... אין מה לעשות... אנחנו כעת באלפיים שנות גלות!!! זאת אומרת: שלפני האלפיים שנות גלות... לא היו כל מיני רדיפות דת למיניהם... בזמן שבית המקדש קיים אף אחד לא התנכל לעולם התורה... תמיד המנגינה היא... אוי... "גלות גלות ווי ואט ביסטי..." אוי... שיבנה בית המקדש... משמע שבזמן שבית המקדש היה קיים לא היה שום צרה ולא היו שום יסורים!! ואף אחד לא היה חולה ואף אחד לא מת קודם זמנו... נכון זו היא הגישה??? וזה נכון... כך גם משמע להדיא בגמ' בכמה וכמה מקומות:

"אמר רבא מיום שחרב בית המקדש אין לך יום שאין קללתו מרובה מחברתו שנה": "בבוקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בוקר" (סוטה מו.) משמע שלפני שחרב בית המקדש זה... זה לא היה...!! זה היה משהו אחר... היו פחות קללות... או לא היו בכלל...

אבל מה אעשה... תורה היא וללמוד אני צריך:

אם תעיין בדברי הגמ' ובמדרשים... משמע שגם בזמן הבית היה הרבה הרבה צרות!!! דבר ראשון: ההתנכלות לעולם התורה הייתה **ת-מ-י-ד!!!** הגמ' בשבת אומרת: **"מאה שמונים שנה קודם שחרב הבית פסטה מלכות הרשעה על ישראל"**, זאת אומרת: שרדיפות הדת והצרות זה לא משהו חדש שהגיע עכשיו בגלל תוקף הגלות... אלא זה משהו ישן ישן... עוד הרבה הרבה לפני הגלות... מתנכלי התורה כבר התחילו מזמן שבית המקדש היה קיים!! אם ככה... למה אנחנו קוראים לכל הצרות שיש היום בשם **ג-ל-ו-ת??** הרי גם לפני הגלות זה היה???

ובינינו... מי יותר גרוע... הורדוס או לפיד?? פשוט שהורדוס!! הורדוס הרי הרג במו ידיו את כל חכמי ישראל... ואפילו הכי: הורדוס זה לא נקרא גלות... למה?? כי זה היה בזמן שבית המקדש היה קיים... ואילו יאיר לפיד שבסך הכל ניסה לגזור עלינו מיסים וארנוניות... זה כן נקרא בשם גלות?? ולמה... בגלל שבית המקדש נחרב ? ! ?

למה??? במה אויבי ישראל היום יותר ג-ל-ו-ת מאשר פעם???

חכה... זה רק ההתחלה... צרות ויסורים... אם תבדוק יצא לך שגם בזמן בית המקדש זה היה... כל הצרות שהיה לעם ישראל בזמן היוונים ש"**לר לישראל מאוד מפניהם ולחלוט לחץ גדול עד שריחם...**" הצרה הזו הייתה בעיצומם של השנים שבית המקדש היה קיים... זאת אומרת שגם!!! גם בזמן הבית... גם אז היו צרות... גם אז היו יסורים... ואויבים... ועצירות גשמים... וגם מריבות פנימיות בין הצדוקים והבייתוסים והפרושים... ואפילו רצח עם היה

מידי פעם למי שיודע היסטוריה... רק שתבין: רובא דרובא של הניסים שעליהם נתקנה מגילת תענית היה על **צרות!!!** (-שהרי היא נתקנה על שהיו מחבבים את **הצרות**) וכל **הצרות** האלו מתי היו?? בזמן הבית!! א"כ במה זה בא לידי ביטוי שבזמן הבית היה יותר טוב מהיום??? הרי גם אז היו צרות??

אז רגע רגע... אסור להיסחף יותר מידי (גם לא בשביל לחדד את השאלה.. גם זה לא מתיר...) ולא נמעית חלילה בחסדיו של מקום: פשוט וברור שבזמן שבית המקדש היה י-ו-ת-ר טוב לעם ישראל!!! זה ברור שעם ישראל בודאי היה משופע בי-ו-ת-ר טובה!! י-ו-ת-ר כבוד היה לכנסת ישראל!!! עיר האלוקים בודאי לא הייתה מושפלת ממש עד שאול תחתיה כמו היום!!! אז הבדל ? ! ? בודאי שיש הבדל בין המצב שהיה בזמן הבית לבין המצב שיש עכשיו בחורבן...

אבל מלשון הגמ' משמע שזה היה הבדל מ-ה-ו-ת-!!!

לא יותר או פחות... אלא משהו אחר לגמרי... משמע שבזמן המקדש לא היו קללות והיום כן... בזמן המקדש היה טוב והיום גלות... על זה!! על זה באתי!! אז אם אותם מתנכלים לעולם התורה היו אז כמו היום... ואותם אויבים קמו עלינו כמו היום... וגם צרות ויסורים היו... אז מה בכל זאת ההבדל בין זמן שבית המקדש קיים לעכשיו?? למה מתכוין הפייטן במוסף של יוהכ"פ... שמיד אחרי שהוא מסיים את התיאור של עבודת המקדש "אמת מה נהדר מראה כהן גדול" מיד הוא מתחיל- וּמַעַת חֲסַרְנוּ כָּל יֵלֶּה: תִּקְפוּ עָלֵינוּ לָרוֹת. תְּלָאוֹת עֲבָרוּ לֵאשָׁנוּ. שְׁחַרְנוּ יִשׁוּעָה וְחַיִּין. שָׁלוֹם וְהִנֵּה הִפְדָּה: רַבּוּ הַקָּמִים עָלֵינוּ. רָמוּ וְגַם נִשְׁאוּ לֵאשׁ פָּנֵינוּ לְהַרְבֵּה וְהִנֵּה מָעַט. פַּח נַפֶּשׁ בָּח בַּחֲסָמֵינוּ: למה הוא מייחס את כל הצרות ל--- "מעט חסרנו כל אלה!! הרי גם בזמן הבית היו צרות?? למה לצרות שהיו בזמן בית המקדש לא מתייחסים לזה כצרות?

— — —

שהיה חושך גמור... שום דבר לא היה פה
יפה... לא ראינו נוף ולא כלום... והנה רק הגיע
האור... רק אז גילינו את הנוף! רק אז נתגלה
היופי של הנוף!! זאת אומרת האור הוא היפה
אבל!! מצד שני... אתה אומר שהאור... הוא
היפה?? הרי האור מוכר לי לא רק מהאופק
שמשתקף ממסלולי עמוקה... האור מוכר לי
גם מהאופק שמשתקף לי מהמיטה בשעה
8.00 לפנות בוקר... וגם אז יש אור... ויש
לציין שהנוף שמשתקף משם ממש לא
משכנע אותי לקום מהמיטה... זאת אומרת:
שהאור?? האור כמות שהוא הוא לא היופי
הגדול!! אלא מאי?? הנוף...

בקיצור: השאלה במילים אחרות היא כזו: מי היפה? האם הנוף הנ-ג-ל-ה או האור המ-ג-ל-ה???

התשובה היא פשוטה:

הנוף הוא היופי שב-כ-ו-ח!! והאור הוא
זה שמוציא אותו מהכוח ל--- פ-ו-ע-ל!!!!

ליל ר"ח... השעה 3.00 בלילה... אל תשאל אותי איך ולמה... אבל יצאנו למסלול לילי בוואדי עמוקה... עלטה מוחלטת... לילה בלי ירח... חושך בעיניים!!! לא ראינו כלום!!! סתם שיעמום!! והנה... לפתע הגיע עלות השחר... אט אט האיר פני כל המזרח עד שבמירון... ואז התגלה לנגד עינינו אט אט הנוף המדהים... השמים התכולים... הצוק היפיפה... עצי הלבנון התמירים... בקיצור: התגלה לנו העולם במלא הדרו!!! או אז נעצרנו כל החבורה והתיישבנו מול הטבע הקסום... נעמדתי אני ושאלתי את הציבור שאלה בלומד'ת: תגידו לי: נכון יש כאן נוף...?? יש!!! נכון הנוף הזה יפה...?? כן!! אם ככה יש לי חקירה?? מי פה היופי?? מי פה עושה את כל היופי??

האם הנוף -- או -- האור??

לכאורה יש לי ראייה פשוטה שהאור הוא זה שיפה.. וההרואיה: הרי עד לפני חצי שעה

תחיית המתים!! אותם גופים בעצמם!! לא חדשים אלא מחודשים!! כי כאן הוא העולם הבא!! אלא שהוא מחוסר זיכור!! ועיין בדרך ה' שהאריך בזה העניין ואכמ"ל.)

אז נסכם: אנחנו כעת נמצאים בעולם הבא!!!

אם ככה... השאלה זועקת בחלל העולם (-) (הבא)

הלזה יקרא העולם הבא??

כשסיפרו לי על העולם הבא אמרו לי שדווקא טוב שם... אז אם אתה טוען שפה העולם הבא... אז איפה... למה אני לא רואה את זה?? יש לציין שאני ממש ממש לא מרגיש פה עולם הבא... אני בקושי מרגיש בשבת מעין עולם הבא אז איפה העוה"ב שיש בתוך העוה"ז? התשובה היא: תקשיב טוב טוב:

בדיוק כמו שכשהייתי בוואדי עמוקה בשעה 3.00 בלילה בעלטה גמורה... הרי בחושך ראיתי דבר אחד וכשהגיע האור ראיתי משהו אחר!!! מהו הא-ח-ר???

מהו אותו א-ח-ר שראיתי באור?? האם ראיתי דברים --- אחרים ??? לא!!! הדברים היו ונשארו אותו דבר... רק מה?? ראיתי את אותם דברים באור ---- אחר!!! האור! שים לב: הדברים הם לא האחרים! הנוף הוא אותו נוף!! רק מה נשתנה?? האור!

אתה רואה את אותו נוף באור --- אחר!!! כך בדיוק אבל בדיוק!!! אנחנו נמצאים בעולם הבא מושלם... הכל מוכן לסעודה!! כל הנוף... כל הש"י עולמות רק מה חסר?? חסר אור!!! אנחנו לא מתפללים שהקב"ה יברא את הדבר הזה ששמו העולם הבא... כי הדבר הזה ששמו עוה"ב כבר קיים!!! אנחנו רק מתפללים ש"א ו ר חדש על ציון תאיר ונזכה כולנו במהרה לאורו" שנוכל לראות את אותם דברים שכבר קיימים אבל-באור חדש שעל ציון תאיר. אנחנו מסתובבים כעת בעולם הבא!! רק למה בכל זאת העולם עכשיו נקרא בשם העולם הזה...?? למה אנחנו מרגישים פה עולם הזה? ולמה אנחנו כ"כ לא

בודאי שלמעשה הנוף הוא היופי והוא קיים בכל מצב גם בלי האור!! אבל מאידך: ללא האור היופי של הנוף לעולם לא יצא מהכוח לפועל... נוף חשוק... זה לא חצי נוף!! אלא כלום!!! סתם חתיכת עלטה... והאור הוא זה שהופך אותה מעלטה חשוכה ליופי בפועל.

תשמע חידוש שבמבט ראשון ישמע לך מאוד מוזר:

בחידר לימדו אותנו שבששת ימי בראשית הקב"ה ברא את... את מה?? את העולם הזה!! רגע... ו... ומה עם העולם הבא?? מתי הקב"ה ברא את העולם הבא???

אז אני אגלה לך סוד:

הקב"ה בששת ימי המעשה בכלל לא ברא את העולם הזה! אלא את מה?? לא פחות ולא יותר את העולם הבא!! ועוד יותר אני אגלה לך: שאנחנו פה אלה כולנו חיים... אתה יודע איפה אנחנו מסתובבים ברגעים האלו?? בעולם הזה? לא!! ממש לא!! אלא איפה?? בעולם הבא!! אה... מה אתה אומר עלי... נפלתי על הראש?? רוצה שאני אוכיח לך?? אתה יודע לקרא חומש עם ניקוד...?? אז בא נקרא יחד: הקב"ה ברא ביום הראשון את השמים והארץ... ביום השני את... וביום השלישי את ה... וברביעי את ה... וביום חמישי... וביום השישי אותנו... ואז!!! מה קרה אז? ויהי ערב ויהי בוקר יום השישי ויכולו השמים והארץ... מה קרה שהקב"ה נח?? כי הגיע העולם הבא!!! הגיע יום שכולו שבת!!! נו... ואיפה אנחנו כעת נמצאים?? באיזה עולם?? באותו עולם שהקב"ה ברא אותו ביום ראשון שני שלישי רביעי חמישי שישי ו... ו... שבת ונח בו!!! זה העולם שבו אנחנו נמצאים כעת!! זאת אומרת שאנחנו נמצאים כעת באותו עולם הבא שהקב"ה נח בו!! בסוף השיתין אלפי שנים יחרב העולם ואז... ואז מה יקרה?? יברא עולם חדש?? לא!! יחודש אותו עולם בכבודו ובעצמו!!! (יכלו כל הנשמות מן הגופים... כולם ימותו... ואז... מה הקב"ה יעשה?? יברא גופים חדשים?? לא!! חלילה!!! אלא יהיה

מרגישים פה עולם הבא?? כי-- "וירא חלקים
את האור כי טוב ויבדל ראהו שאינו כדאי
להשתמש בו רשעים והבדילו ללדיקים לעתיד
לבא" חסר לנו את אותו אור!! האור הזה
נגנז!! מה חסר לנו בעוה"ב?? את ה"עין לא
ר-א-ת-ה"!! את העין הרואה! וכשאינ אור...
אז לא רואים כלום!!! אם יש עלטה... אז אין
הבדל בין העלטה של הצינוק האפל במגרש
הרוסים לבין העלטה שקיימת בלילה מול
הנוף המרהיב של נחל הדאראג'ע... שניהם
אותה עלטה!! גם אם העולם הבא נמצא
במלא שלימותו כאן בעולם הזה!! הרי אם
אין לנו את האור ואת העיניים לראות אותו...
אתה יכול להסתובב בעוה"ב ולא להפסיק
לבכות ולהיאנח על העויילם הזה... הזה הזה...

מי שחושב שכשבית המקדש היה קיים
העולם היה נראה דבר אחר... יש לו טעות!!!
עולם כמנהגו נוהג...

אותו רבי' בחידר שסיפר לנו שבזמן שבית
המקדש היה קיים... אנשים לא היו מתים...
והשמש זרחה מהמערב למזרח הוא טעה...
הכל היה אותו דבר!!! שום דבר לא היה
אחר!! רק מה?? מה בכל זאת היה בזמן
ביהמ"ק אחרת??? אותו עולם היה נראה
באור --- אחר

ירושלים היא אורו של עולם!!!

אותו דבר שאנחנו רואים כיום... ואותם
דברים שאנחנו מתמודדים איתם כיום... הרי
אז היינו רואים אותם באור אחר!!! שים לב:
האור הוא--- היה האחר!!!
אבל הדברים ? ! ? הדברים לאו דווקא!!
הדברים היו אותם דברים!! העולם היה אותו
עולם!!

כשאני אומר שבזמן הבית היו רואים באור
אחר... אבל בטח חושב שאני מדבר על דברים
גבוהים... על אאאורות... כל מיני אורות
ותיקונים שהיו בזמן הבית והיום לא...

חלילה!! בא אני אתן לך דוגמאות
פשוטות מהשטח:

אני וילד בן שנתיים עמדנו שנינו מול הכביש...
שנינו ראינו כביש!! שנינו ראינו מכוניות!!
אבל בכל זאת: הוא ירד לכביש ואילו אני...
אני הזדעקתי כולי לתפוס אותו ברגע
האחרון לפני שחלילה יקרה פה אסון...
למה?? למה הוא יורד לכביש?? מה... הוא
עיוור...?? הוא לא רואה מה שאני רואה?? הוא
לא רואה את המכוניות מתקרבות...??

נחמד את השאלה: מה ההבדל בין הראיה
שלי לראיה שלו?? הרי שנינו רואים אותו
דבר... אז למה אני קלטתי את עוצם הסכנה
והוא לא?? מה התשובה?? בד-ב-ר ? ! ?
בדבר אין הבדל ראה בינינו!! שנינו ראינו
אותו דבר!!!

אז איפה בכל זאת ההבדל?

באור!!! אני ראיתי את אותו דבר באור---
אחר!!!

כשהתינוק ראה את האורות המהבהבים של
המכונית שדהרה למולו ללא שליטה...
התינוק התלהב והשתולל... אוה... אוה... איזה
יופי... איזה אורות חזקים...

אבל אני ראיתי את אותם אורות באור--
אחר!!!

אני קלטתי שזה אורות אבל אורות מצוקה!!
אני קלטתי שהדבר שהאורות האלו זועקות
על תאונה מחרידה שקרבה ובאה... אז יש
הבדל ראה בינינו?? לא!! שנינו ראינו אותו
דבר!!! האחר שבינינו הוא לא בדבר!!

האחר שבינינו זה באור! אני ראיתי אותו דבר
באור אחר...

הדוגמא הזו מובנת?? אם ככה... אז בא
נתקדם לדוגמא עוד יותר קרובה... פעם
נסעתי יחד עם אחי בכביש ראש פינה... אח
שלי הסתכל בחלון מימין ופתאום הוא קרא...
אוה אוה... תסתכלו... תסתכלו מהחלון בצד
ימין... תראו איזה יופי... הסתכלתי והסתכלתי
ו... לא הבנתי... מה יש שם?? מה אתה
רואה שם?? הוא לא הבין... מה... אתה עיוור?
אתה לא רואה?? הסתכלתי שוב... כן אני
רואה... אני רואה שם איזה ענן רחוק... אבל...
אבל מה יפה בזה? ממה אתה מתלהב כ"כ??
הוא הסתכל עלי כאילו נפלתי מהירח... מה...

אתה לא רואה שמה את השלג שיש בפסגות החרמון?? הסתכלתי והסתכלתי...

ואז!! לפתע נפל לי האסימון... פתאום אחזתי... פתאום קלטתי שהצבע הלבן הזה שמה... שמה רחוק... זה... זה לא ענן... אלא שלג!!!!!! זה הר החרמון שבפסגתו יש שלג... ואז!!!! כשקלטתי את זה... אז גם ממני נפלטה אותה קריאת התפעלות אוה... איזה יופי... איזה שלג נפלא... מה התברר???

שנינו ראינו אותו דבר!! שנינו ראינו את אותו צבע לבן שיש שם באופק!!! שנינו ראינו שמתחת הלבן הזה יש גם צבע חום!! אז מה בכל זאת היה ההבדל בינינו?? אח שלי ראה את אותו דבר באור--- אחר!!

אני ראיתי סתם צבע שחור לבן!! ואילו הוא ראה שם את החרמון... נו... איפה ההבדל?? זה הבדל בראייה?? לא!! אני מוחה בתוקף!! אני לא עיוור צבעים!! אני ראיתי בדיוק אותו דבר -- מה שהוא ראה!! נו... אז מה בכל איפה ההבדל בינינו?? באור!! לראות שחור לבן ולקלוט שזה חרמון!! זה אותו דבר באור--- אחר!!

את הדוגמאות עד עכשיו הבנת...?? המילים אור אחר... כבר לא מתפרשים אצלך כמשהו של מיסטיקה משוללת היגיון??

אם ככה! עכשיו בא ננסה לאט לאט לצעוד בעדינות ולתרגם את האור הזה למושגים שאנחנו באמת לא שייכים בהם... לא בגלל שזה מיסטיקה!! אלא זה באמת אותו דבר אלא מאור אחר!! קח דוגמא אני והחזון איש מחזיקים את אותו תפוח!! אותו טעם!!! ואותו צבע זהוב!! אבל אני רואה כאן תפוח ואילו החזון איש רואה פה אלוקות...

מה ההבדל בינינו?? מה... יש לחזון איש צילינדר יותר ממוקד במשקפים? לא!! בדבר!! ? ? ? אין בינינו שום הבדל... שנינו ראינו אותו דבר!! החזון איש לא ראה דבר אחר!! אם ככה... אז מה בכל זאת היה אחר בינינו?? האור האחר!! החזון איש ראה את אותו תפוח באור אחר!! בדיוק אבל בדיוק כמו שאתה מבין שההבדל בין לראות צבע חום לבן ובין

לראות בצבע הזה את החרמון זה הבדל שמים וארץ... וההבדל הזה הוא לא ממש.. אלא נטו עניין של הבנה!! נטו עניין של ראייה באור אחר!!

ככה בדיוק... תנסה לדמיין... להבין... ולחשוב בראש גדול ולקלוט שבדיוק על אותו משקל... שכשאני ראיתי את התפוח... ראיתי איזה פרי שלפי החזון אישניקים צריך לעשר אותו... ואילו כשהחזון איש ראה את אותו דבר - תפוח. הוא ראה פה אהבה אין סופית של הבורא... הוא ראה פה אבא שבשמים שעיצב במיוחד בשבילו תפוח... הכניס בו מתיקות מעודנת... ויטמינים נצרכים... והמון יופי וכן וחסד ורחמים... והגיש על שולחנו של החזון איש ואמר לו: בני. קח!! תהנה!! שיהיה לך הכי מתוק וטעים ויפה!!! אה... אז יש הבדל בדבר?? לא!! יש הבדל באור!!

השיר המפורסם שבזמן האחרון התחיל לרוץ מאגרתו של מרן החזו"א... אמנם האיש הזוכה לידיעת התורה מהלך בין אנשים ונדמה כבני אדם אבל באמת הוא מלאך הדר בין בני תמותה וחי חיי אצילות ומרום על כל תהילה המילים האלו נראות כמו איזה חזון רחוק של אי"ש... משהו כזה של מלאכים... שדירים להם בני תמותה... לא!!! אבל ממש לא!! זה אותו חזון איש שהסתובב לו באותו רחוב חזון איש... ובאותו מקום שאנחנו מחכים להסעות לים... ממש משם הוא ראה אבל את בוראו!!! הוא היה מהלך בין אנשים!!! כל מי שזכה להתחקות אחריו העיד שמדובר היה באדם מאוד נרמלי!! אבל את כל מה שאנחנו רואים הוא ראה באור--- אחר!! על החזון איש אמרה הגמ' את המימרא: כל אדם שיש בו דעה כאילו נבנה בית המקדש בימיו!! ולמה??? כי בית המקדש הוא אורו של עולם!! בית המקדש נתן לנו לראות את כל העולם באור אחר!! אז מי שהתחקה ויצק מים ע"י החזו"א וקיבל ממנו דרך חיים והסתכלות מאור אחר על העולם... מצידו בית המקדש היה בנוי!! הוא חי באור אחר בדיוק כמו בזמן בית המקדש!!

עיקר מה שחסרנו ממתי שחרב בית המקדש זה האור האחר!!! ההסתכלות על אותו דבר-- באור אחר!!

כיום כשהחילונים נלחמים בנו... מה אנחנו רואים?? גלות!! הסתרת פנים!! אבל אם הם היו נלחמים בנו בזמן שבית המקדש היה קיים?? היינו רואים את הכל מזוית ראיה אחרת לגמרי... היינו שומעים את הצליל של הטענות שלהם וקולטים מה הרבש"ע רוצה... היינו קולטים שכשיאיר לפיד מבקש שרק 20 מתמידים שישארו בישיבה... הקב"ה זועק פה: למה יש רק 20 אחוז מתמידים??? הרי אם היו 30 אחוז הוא היה אומר 30?? כשהיום מגיע ביקורת לישיבה... וכולם כולם נלחצים... שחלילה לא יהיו חסרים יותר מ-17 אחוז... מהי התגובה שלנו?? אוי... איזה גלות... אבל אם זה היה קורה בזמן שביהמ"ק היה קיים... היינו רואים את הביקורת הזו באור אלוקי! היינו מבינים שלקב"ה כואב: בני בני... לאיפה אתה נעלמים באמצע הסדר. איך יתכן ש-17 אחוז חסרים כמעט באופן קבע בבית המדרש?? איפה אתם בני חביבי?? אני משתוקק לשמוע את קול תורתכם... ככה היינו רואים את זה!!

בזמן בית המקדש לא היה יאיר לפיד!! היה הורדוס ששם אותו בכיס הקטן!! אבל בכל זאת זה לא היה גלות!! כי חכמי ישראל ידעו להסתכל עליו בעיניים ולדעת למה הוא בא ואיזה מסר הקב"ה רוצה לשלוח דרכו!! (הם היו נרו של עולם!!!!!! שגם אחרי שהוא כיבה נרו של עולם... אבל בית המקדש נשאר עדיין אורו של עולם וזה באמת העצה שיעץ לו בבא בן בוטא... שמי שכיבה נרו של עולם ילך ויתעסק בנרו של עולם)

תתאר לעצמך שבית המקדש היה עכשיו קיים... והיינו יודעים בבירור!! בצורה שאינה משתמעת לשני פנים!! שכל הסיבה למחלה הנוראה זה רק בגלל שמדברים סרה בגדולי ישראל!! זה היה פשוט לפנינו כשמלה!!! אבל אבל מה לעשות... עם כל הרצון... אי אפשר להפסיק... זה כזה תענוג להתייחס לגדולי ישראל כאילו הם חברים שלנו. שהיה שווה לשלם על התענוג הזה גם במחיר של

ביקור שבועי במכון הכימוטרפיה בבית חולים... תתאר לעצמך אם ככה זה היה... אז המחלה הזו הייתה נוראה...?? לא!! מה נורא בזה... זה בכלל לא נורא... זה בסך הכל תשלום!!! בדיוק כמו שאם אתה קונה דירה אתה משלם!!! ותשלום זה לא דבר נורא אלא טבעי שעל כל שרוכשים צריך לשלם!! כך כשאתה מלעיב במלאכי אלוקים אתה משלם מחיר ש"אין רפואה למכתו"! רק שתבין: כל שנה עם ישראל היה צועד מחדש בלווייתו של הכהן הגדול ששילם ממון לכהונה ומת... מישהו היא מזועזע מהטרגדיה על מותו של הכה"ג??

לא!! ממש לא!! למה? מה אתה רוצה... הכהן בכבודו ובעצמו בחר במוות הזו... הוא ידע טוב מאוד שזה מה שיקרה לו בתקופת השנה... אז זה בסך הכל תשלום!! הכה"ג מרצונו הטוב הסכים לשלם במחיר חייו בשביל להיכנס לקודש הקדשים!! אז מה מזעזע בזה שהוא מת...

אותו דבר כאן!!!! כיום כשעומדים אנו מול המחלה הנוראה אנחנו לא יודעים על מה... למה זה קורה... העולם כולו מסויט מהמחלה הזו... וכל יום מתפרסם לך משהו אחר שצריך ליזהר ממנו כי הוא יכול לגרום ל... בקיצור: גלות!!! כשלא יודעים איפה לברוח מהחיים המפחידים האלו... ויקרא שמו בישראל גלות!!! אבל בזמן ביהמ"ק היו יודעים בדיוק "מפני מה מחלה זו מתחלת בפה וגומרת בבני מעים"?? האבחון הרפואי היה מונח על השולחן!! הכל היה ברור!! אז כל הצרות וכל המחלות לא היו מקבלות סממן של מחלה! אלא סממן של תשלום!!! בזמן אחאב היה רעב נורא... אנשים היו מסתובבים נפוחי כפן ונופחים את נשמתם... נו... שואה??? ממש לא!!! למה לא?? כי הנביא היה מגיע ליהודי ואומר לו: מאכמער אטוייבע... תפרוש מהעבודה זרה ומיד שובו אלי ואשובה אליכם אנוכי הוא מנחמכם אבל היהודי היה נופל על הפסל שלו מחבק אותו וכך נופח את נשמתו... נו... זה גלות??? זה רעב?? לא!! זה תשלום!!! תגיד

הסיבה היחידה שאישה מסוגלת לשרוד את הצער והסבל הנורא של הלידה זה רק!!! רק בגלל שהיא יודעת שהצער הזה מוביל ל--- תלדי בנים!!

הסיבה היחידה שמלייארדי אנשים יוצאים מהמיטות כל בוקר ומוכנים להזיע כ"כ הרבה זה רק בגלל שהם יודעים שה"בזיעת אפיק" מוביל ל"תאכל לחם"!!!

אבל לו יצויר שהקללה הייתה כזו מרה!!! שהקב"ה היה גוזר על האדם שהוא יעבוד קשה ולחנים... ובגזירת עליון.. כל בוקר היו קמים מלייארדי אנשים ועובדים קשה... מזיעים וסוחבים לבנים וזורקים אותם לים ללא סיבה וללא תכלית. אם ככה זה היה!!! אם ה"בזיעת אפיק" לא היה מוביל לתכלית של "תאכל לחם" זה היה עולם מדוכא!!! מפחיד לחשוב על כזו אפשרות!!! מדהים לראות איך הקללה הזו ממותקת קללה עם טעם!! קללה שתוביל לברכה!!!

גם כשהקב"ה קילל את אדם הראשון... הקללה לא הייתה שהוא יסבול סתם ! ! ! ! סבל לשם סבל... קללה לשם קללה... גם כשאדם הראשון נתקלל שהוא יזיע ? ! ? זה לא סתם להזיע אלא בזיעת אפיק--- תאכל לחם!! הזיעה הזו היא היא זו שתצמיח לך את הלחם!!! גם כשהקב"ה קילל את האישה בעצב... זה לא שהיא תהיה עצובה סתם!!! עצב לשם עצב!! אלא מאי?? בעצב--- תלדי בנים! גם כשהקב"ה קנס על האדם שהוא יהיה בעצבון!!! אבל זה לא סתם בעצבון... אלא בעצבון-- תאכלנה!! גם כשנגזר על האדם שיהיה לו צער מהילדים... זה לא סתם צער לשם צער... אלא צער--- גידול בנים!!!

גם כשנקנסה על האדם מיתה... זה לא מוות לשם מוות אלא כי עפר אתה ואל עפר --- תשוב!!!

לאורך כל הדרך... כל הקללות שנתקלל האדם והבריאה כולה... הקללה אף פעם לא הייתה קללה לשם קללה וזהו!! אלא תמיד

לי: בן אדם שבבחירתו קפץ מהחלון ומת... זה נקרא מגפה?? ממש לא!! למה?? כי מי שקופץ מהחלון הוא בסך הכל משלם על זה בחייו!! ככה היה בזמן שבית המקדש היה קיים: גם כשאנשים היו מתים כמו זבובים... זה לא היה כי... כי ה' ישמור... מחלות... ומה יהיה... אלא היה אור בעולם!! כולם ידעו כל דבר בדיוק על מה הוא מגיע ומה מחירו!! וכשמישהו היה חולה הוא ידע בדיוק למה הוא חולה!! ואם הוא לא הבריא זה בגלל שככל הנראה הוא החליט שהוא מוכן לשלם את המחיר בשביל להמשיך במעשיו הקלוקלים...

אז מה ההבדל בין זמן שביהמ"ק היה קיים להיום??

שפעם לא היה צרות והיום כן??? לא!! לא בהכרח

אלא מאי? אז אדם היה משלם בצרות!! והיום גולה בצרות... זה מה שחסר לנו!! חסר לנו האור הזה!! האור שזעק ר' חנינא בן דוסא כשהערוך בידו: לא הערוד ממית אלא החטא ממית!! כל הצרות שלנו לא מגיעות מהגלות... יתן ה' והמאור שבתורה יאיר לנו את חשכת הגלות... יחזיר אותנו ה' בתשובה שלימה ותחזינה עינינו ואור חדש על ציון תאיר במהרה בימינו בשבוע זה

ואם כבר נגענו בנקודה זו... אז יש פה עוד נקודה דומה... אם נתבונן: בקללות שנתקללו אדם וחווה ישנה נקודה אחת שהיא מאפיינת את הקללות לאורך כל הדרך בזיעת אפיק--- תאכל לחם!!!

גם כשיש קללה בזיעת אפיק... אז זה לא סתם להזיע... לא סתם לסבול... לא סתם לעבוד קשה ללא תכלית... אלא בזיעת אפיק-- תאכל לחם!!! אני לא אתן לך להרים את הידיים באויר בחוסר מעש ובזה תמצה את הקללה... לא!!! לזיעת אפיק הזה יהיה תכלית!! היא תוביל לתכלית שאתה עי"ז "תאכל לחם..."

הקללה נהפכה לאמצעי שעל ידו ובאמצעותו צומחים גודלים ופורחים!!

כשבית המקדש היה קיים!! אור הדעת היה שולט בעולם גם יהודי פשוט שהיה מסתובב פה בעולם... הוא היה קולט לאן כל הסיפור של העולם הזה מוביל... כל אחד היה מבין שיש פה בעולם איזה תכנית ברורה... שמובילה למטרה ברורה. ושום דבר פה לא מתרחש סתם... כשהאדם היה מסתובב בעולם ורואה קלקול הוא היה יודע בבירור שהקלקול הזה מוביל לתיקון!! כשהוא היה רואה קללה הוא היה יודע בבירור שהקללה הזו מובילה לברכה!! **תבין:** בדיוק כמו שכיום כל אישה הכי פשוטה יש לה את רמת המשכל להבין שה"בעצב" הגדול שיש לה כיום... הוא זה שמוביל ל"תלדי בנים"!! וזה לא אגרויסע השגה!! זה מאוד פשוט!! כל אחת מבינה את זה!! ובדיוק כמו שגם בימינו כל אדם הכי פשוט... אם הוא עובד קשה לפרנסתו הוא יודע בבירור שה"בעצבון" הזה מוביל ל"תאכלנה..." וזה מה שנוסך בו כוחות ומרץ בלתי נדלה לעבוד כ"כ קשה ולא להתעייף!!! **אז על אותו משקל בדיוק תקיש ותבין** שבזמן שבית המקדש היה קיים אדם שהסתובב בעולם והוא ראה צרות ויסורים וטרגדיות ו... ו... ובקיצור קללות... היה לו את עיני השכל ואת הדעת להבין שכל הקללות האלו יש להם תוכנית והם מובילות לברכות!!!

ואז!!!! זה היה פשוט וברור בדיוק כמו שאנחנו מבינים שהתלוש משכורת-"תאכלנה" של סוף החודש מגיע ישירות בעקבות ה"בעצבון" של כל החודש!! כל זה היה בזמן שביהמ"ק היה קיים! דורו ראו ושמו

אבל מאז שחרב בית המקדש---

מיום שחרב בית המקדש אין לך יום שאין קללתו מרובה מחברתו!!!

מה פירוש קללתו "מרובה"? הכוונה היא שבאמת כל יום יש חלילה כמות של יותר צרות מהיום הקודם?

זאת אומרת: שחלילה אם שלשום קרו רק 5 קללות... אז אתמול כבר קרו שש קללות יותר ממה שהיה אתמול... וממילא היום זה כבר שבע חלילה?? כלומר: האם באמת זה כפשוטו...?? שכל יום מתווספת כמות חדשה של קללות??

לא!! חלילה!! לא מוכרח שזו הכוונה!

הכוונה היא אחרת!! אם שלשום הקללה הייתה **מספר 5** אז הקללה של אתמול היא כבר **מספר 6**... וממילא היום זה כבר **מספר 7**... כלומר כך: מיום שחרב בית המקדש נסתמו לנו העיניים וכבר אנחנו לא רואים את התכלית והיעד הסופי לאן מובילים הקללות... ולכן אנחנו מסתכלים על הקללות כעוד קללה ועוד קללה... כמו שכבות שנערמות... וממילא לא נותר לנו אלא לספור אותם במספרים... וממילא מטבע הדברים אין לך יום שאין קללתו מרובה כי הקללה של היום היא מספר חדש... אחד יותר מהמספר של הקללה מאתמול ולכן אין יום שאין קללתו מרובה מחבירו!! פשוט מרובה... המספר הולך וגדל... נסתתמו הלבבות... וכיום כשיהודי עומד מול הצרות והיסורים... **הוא רואה קללה!!! נטו קללה!! קללה לשם קללה!!** הוא רואה רק את העצבון אבל הוא לא רואה את ה"תאכלנה" שיוצא מהעצבון הזה הוא רואה את ה"בעצב" ואת דכדוכה של נפש... אבל אין לו את הטווח ראייה הרחב לראות את ה"תלדי בנים" שיצמח מהעצב הזה... וממילא-

אין לך יום שקללתו אינה מרובה מחבירו!!!

הקללות הם סתם קללות... כשהקללות לא מובילות לשום תכלית... אז זה עוד קללה ועוד קללה... וכשזה עוד אחד ועוד אחד בלי קשר... אז לא נותר אלא לספור אותם... כי זה הקשר היחיד שמאחד אותם...

כיום יש אנשים שמפחדים לצאת לרחוב... למה???

כי לא רק השכן מהקומה הראשונה נפטר בדמי ימיו לפני חודשיים... ולא רק השכן

שנערמת מעוד יום ועוד קללה!! מעניקה תחושה של פחד!!! והעולם לאט לאט (אותם) אלה שיש להם את השילוב של פחדן מחד ויש להם מה להפסיד מאידך) נהיה משוגע ממראה עיניו אשר רואה...

מפחיד!!! זה הרבה מקרים!! משלל סיבות!!!
כל האסונות שאנחנו שומעים היום נערמות לנו אחת על השניה... ונוצרת מין תחושה של קללה מרובה!!! כמויות של קללות!! כמויות של טרגדיות... אוה... איזה פחד... מפחיד להסתובב בכזה עולם... עולם מקולל!!! ככה מסתכל אדם מהדור שלנו! דור שאין לך יום שאין קללתו מרובה מחבירו!

אבל!!! תתפלא לשמוע... בדורו של דוד המלך... המצב לא היה יותר טוב... אלא הרבה הרבה יותר גרוע... כל יום היו מתים מ א ה בחורים!!! אתה יודע מה זה מאה??? קח את עולם הישיבות... תנסה לדמיין... שכל יום נפרדים ממאה בחורים... מאה לוויית... מאה משפחות שכולות... חברי חדר המומים... ישיבה המומה... המקום המיותר בבית מדרש... הגמ' הפתוחה עדיין... וככה מאה!!! מאה כל יום!!! נו... תגיד לי בחור יקר: אתה היית מוכן להתחיל בקצב הזה את זמן חורף? מפחיד ללכת לישיבה... מכל הכיוונים טרגדיות... לך תדע מתי זה נוחת על... ..

אבל תתפלא לשמוע... בזמן דוד המלך לא ככה הסתכלו על זה!!! בזמן דוד המלך לא הסתכלו על זה כקללה מרובה!! לא הסתכלו על זה ככמויות של קללות!!! מלא מלא טרגדיות... אלא ראו בזה קללה אחת!!! דוד המלך הגיע למסקנה שאנחנו סובלים מקללה אחת ויחידה והיא:

מערכת הייחסים לקויה בין ישראל לקב"ה!!!

זה הכל!!! זה קללה אחת!!! שהיא אמנם גובה מאה קרבנות כל יום!! אבל זה לא מלא מלא קללות בלי קשר אחת לשניה... זה לא מלא מלא מחלות... ומפחיד לצאת לרחוב... מחוסר ודאות... לא!! זה משהו אחד מאוד ברור!! שאותו צריך לתקן ודוד המלך באמת

מהקומה העליונה ח"ו חולה... אלא גם החבר שבוע שעבר נדרס בתאונת דרכים... וגם שבוע שעבר ברחוב המקביל היה מוות בעריסה... וגם עוד מעט יש מלחמה עם איראן... **והכל הכל הכל ביחד!!! הקללות נערמות אחת על השניה!!** ומה שרק חסר זה שתצרף את כל הטרגדיות שקרו גם בשנה שעברה... עם כל הצרות שקרו לפני שנתים... וברגע שכל הרשימה הארוכה הזו מתנקזת בראש בבת אחת... אז אבאלע... איזה קללה מרובה!!! איזה כמויות של קללות!! איזה פחד... איזה עולם מקולל זה!! מפחיד להסתובב ברחוב!!

זה הפשט קללה מ-ר-ו-ב-ה מחברתה!!! זה לא קללה גדולה!! זה קללה מרובה!! זה הרבה הרבה... מלא מלא קללות נערמות ומצטברות מיום האתמול להיום... וכשאנחנו מתמודדים עם הקללה של היום... היא מתבססת על המשקעים של הקללה מאתמול שגם היא התבססה על הקללה של שלשום... וממילא אין לך יום שאין קללתו מרובה מחבירו!! זה פשוט מצטרף!! המספר הולך וגדל!! הקללות נערמות אחת על השניה!!! יש רשימה של טרגדיות וזה לא שאחת נגמרה ואז חלילה באה השניה אלא הם נערמים כמו שכבות!! אחד על השני!! הקללה של היום רח"ל... מצטרפת לרשימה הארוכה של הקללה של אתמול ושלשום... עד שבשלב מסוים כבר מפחיד לאכול ארוחת בוקר... כי... המקרוגל... לך תדע... אולי קרינה... והמחבת אומרים שהיא עשויה מחומר בעייתי... ובכלל... אומרים שקמח לבן יכול לגרום ל... ותסגור את החלון... אומרים שזה מגיע מהאוויר הרעיל... ו... תנתק את הפלאפון זה קרינה... וההלו... עיריה... תורידו את האנטנה... ואל תשתה את הפטל... יש בזה צבע מאכל וזה גם גורם... ואני רוצה לתבוע את בעל הדירה שהניח אסבסט שאומרים שהוא מסוכן... עד כאן רשימה מאוד חלקית מעולם מסויט!!! ומאיפה הגיע הסיוט?? מעוד חולה ועוד חולה ועוד טרגדיה... ועוד אחד ועוד... הכמות הזאת

תיקן מאה ברכות כל יום והמגפה באמת נעצרה...

כולנו יודעים שכיום אנחנו נמצאים בתוקף הגלות!!!

במה?? במה זה מגיע לידי ביטוי שזה תוקף הגלות???

מה...?? באמת פעם היו פחות אסונות מהיום?? מישהו יכול להגיד שהוא באמת בדק את ההיסטוריה ויצא לו שאף פעם לא היו צרות כמו היום? לא! לא זו הנקודה! הנקודה של תוקף הגלות שהדור שלנו סובל ממנה יותר מכל הדורות הקודמים זה הקללה המ-ר-ו-ב-ה!!

זה לא בהכרח שיש יותר צרות אלא הצרות נערמות אצלנו אחת על השניה בלי קשר ובלי תכנית שמקיפה אותם... הכל נראה לנו מלא מלא קללות כאלו... צרות כאלו משונות כאלו... בלי לנסות לחשוב אולי זה קללה אחת!! "עצבון" אחד שמובילה לאיזה "תאכלנה..."

וזו היא הקללה הגדולה ביותר!!!
זו קללה שאפילו אדם הראשון לא התקלל בה!!!

גם כשאדם הראשון התקלל... זה היה קללה עם טעם... אמנם בזיעת אפיק!! אבל זה יוביל לתאכל לחם!!

אמנם "בעצב" אבל זה יוביל לתלדי בנים... זה לא יהיה סתם עצב... על הבוקר ללא שום תקווה וללא שום תכלית ומטרה... זה לא יהיה סתם זיעת אפיק... שיערמו להם רשימה של מלאכות גם זורע גם חורש וגם מעמר בלי שום תכלית ומטרה... לא!! אלא יש כאן תכלית!! הזורעים בדמעה ברינה יקצורו...

אבל אנחנו?? אוי רחמנא לצלן גם זה נפטר... וגם זה חולה. אוי... כמה קללות... וכל הטרגדיות של השכונה והעיר נערמים לנו אחד על השני... בלי שום קשר ביניהם... ואין לנו את הזכות לראות את התיקון שיצמח

מכל הקללות האלו!! וזה הקללה הכי גדולה!!! ה"עצבון" קיים גם קיים!! אבל ה"תאכלנה" שיוצא ממנו רחוק מכליותינו...

בשביל זה!!!

במיוחד בשביל זה תקנו לנו חז"ל את קדושא דסדרא:

לפני שאתה יוצא מבית הכנסת... לפני שאתה נכנס לחיים... מסתובב ברחוב ומתמודד עם הקללה המרובה שמתגלית לפניך... חכה... חכה רגע... תחזור ושוב ותשנן לעצמך: ברוך הוא אלוקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים וחיי עולם נטע בתוכינו!! יהודי יהודי: אל תשכח שאתה יהודי! בעבודה אתה תפגוש את אותו רוסי שהראבוטה היא כל חייו... ואת אותו חילוני שהבילויים הם כל חייו... אם הם מתוסכלים!! אם הם מרגישים שהם מסתובבים בעולם מקולל הם צודקים!!!! לעבוד ולעבוד וכל הזמן לעבוד קשה ללא כל תכלית... זה בהחלט קללה!! אבל אתה??? חיי עולם נטע בתוכינו!! מה שאנחנו עוברים כאן בעולם הזה זה תכנית!! זה מוביל לחיי עולם!!!

ודרך אגב: הלכה שרבים לא יודעים אותה: דינא דגמ' ונפסק בשו"ע: "אסור לצאת מבית הכנסת קודם קדושא דסדרא..." כלומר: גם מי שממהר וחייב לצאת קודם סיום התפילה... צריך שקודם יאמר אשרי ובא לציון ואח"כ יצא (ועדיף שיאמרנה גם עם תפילין כדי להשלים אמירת ד' קדושות בתפילין שהוא מעלה...)

--

יתן ה' ויאיר לנו פנים... יפקח את עינינו... וישלח לנו משיח צדקנו... אור חדש על ציון תאיר ונזכה כולנו במהרה לאורו... אין לנו אלא מאור פניו יתברך... אנא ה'!!!
האירה פניך על עבדך. נזכה לראות בנחמת ציון וירושלים.

רבש"ע: איך מתחברים לאבלות על החורבן??

ביהמ"ק נחרב? ! ? אז בא נבנה אותו? למה מחכים? מה אתה אומר על הטענה המוזרה הזו... תצחק... אבל זו טענה שאף אחד לא הצליח לענות לי עליה תשובה נורמלית!!!! (דרך אגב... יש אנשים ששואלים את זה ברצינות... והם חושבים כך הלכה למעשה... זה בסדר... אני לא מהם... לא לזה אני חותר...) תמיד זה הפריע לי... אנחנו יושבים בכותל המערבי ומתפללים ש... שהוא כבר יבנה... נו... אז תבנה... למה מחכים??? בשלמא פעם... כשהיינו גרים באירופה... לא יודע... אולי טכנית זה היה באמת רחוק מהמציאות... אולי זה היה מאוד מסוכן... אבל כיום??? אל תשכח שלפני חמישים שנה... עמדו אנשים בהר הבית עם שופר והכריזו: הר הבית בידינו!!! נו... אחד שתיים... בא נבנה את בית המקדש...??? אה... מה אתה אומר על השאלה התמימה שלי??? אז ככה... כמובן שהרבה דיו נשפך בתשובות הלכתיות מובהקות בנושא הזה... דבר ראשון: אנחנו לא יודעים את המיקום המדויק של המזבח... ובשביל זה צריך נביא... ודבר שני: אין לנו אפר פרה אדומה... ואנחנו טמאי מתים... וכו' וכו'... וישנם כאלו שבכלל טוענים... שאת בית המקדש אין לנו רשות לבנות אלא הוא יגיע משמים כי מקדש ה' כוננו ידך... אין כאן המקום לפתוח את הדיון הזה שהרבה דיו כבר נשפך עליו... כל התשובות יפות וטובות... אבל תכל'ס!!! עדיין הם לא מספקות אותי!!! למה??? כי זה עדיין לא מצדיק את ה-א-ב-ל-ו-ת-על חורבן בית המקדש... אני אסביר לך למה??? תתאר לעצמך אדם שנעבאך... כרתו לו את כל היד... ולכן הוא לא זוכה להניח תפילין... נו... אז הוא מתאבל על מצוות תפילין??? לא!! אלא הוא פשוט לא חייב בתפילין... וכאן נגמר הסיפור!! יתירה מזו... אפילו מי שעקרונית דווקא כן יכול להניח תפילין... רק הוא ל"ע חולה מעיים ולכן אסור לו להניח תפילין... נו... אז הוא מתאבל על זה??? לא!! למה לא??? כי... כי הוא פטור... אולי זה עצוב... אבל זה עדיין סיבה להתאבל...

אם כל הסיבה שבית המקדש לא נבנה זה... זה מתחיל ונגמר בנסיבות טכניות... ש... שמה נעשה אבל יש שם ערבים... מה נעשה ו... ואנחנו לא יודעים איפה בדיוק מקום המזבח... מה נעשה... ואנחנו טמאי מתים... גם אם זה סיבות מאוד נוקשות שמונעות מאיתנו באופן מוחלט להתקרב לבית המקדש... עדיין... זה לא סיבה מצדיקה ל-ה-ת-א-ב-ל!!! כי... כי זה בעיה טכנית... אל תשכח שיש עוד המון המון מצוות בתורה שאנחנו לא יכולים לקיים אותם כי... כי אין לנו מלך ולא טהרה ולא סנהדרין... שליש מהתורה אנחנו לא מקיימים בגלל זה... נו... אז אנחנו מתאבלים על זה??? לא!! למה לא??? כי... כי לא יודע... אבל לא!! פטורים וזהו!! אבל זה שבית המקדש שנחרב?? זה שאנחנו לא יכולים לעשות חובותינו בבית בחירתך ?? אוי ואבוי... על אלה אני בוכיה... רגע... מה עם מצוות יובל? ומה עם שדה אחוזה... ומה עם כל דיני טומאה וטהרה... וכל דיני מלקות ומיתות ב"ד... למה על זה אנחנו לא מתאבלים? מה... מה יש דווקא במצוות שסביב בית המקדש?

עוד נקודה: אם הסיבה שאנחנו לא יכולים לבנות כעת את בית המקדש זה מסיבות טכניות כפי שהזכרתי לעיל... אם זו הייתה הנקודה... אני הייתי אומר שבתשעה באב צריך לעשות פשוט עצרת תפילה... ולהתפלל על נושאים ממוקדים... אנא ה'... אנחנו רוצים לבנות את בית המקדש רק יש לנו בעיה עם הערבים שלא זזים משם... ואז כולם יבכו ויתחנו ויתעטפו בשקים בצעקה ובתחנונים שנזכה כבר להתגבר על כל המכשולים שמפריעים לנו לבנות את בית המקדש... אתה מבין מה מפריע ליי??? לעם היהודי לא חסרו במשך השנים כל מיני מפריעים... ומקלות בגלגלים שהפריעו ומנעו מאיתנו לעשות דברים טובים... לכן מה??? לכן מתאבלים??

היה זה לא לפני הרבה שנים. היינו שנינו אלטערס... חצינו כבר את גיל 26... אחים לצרה... כל פעם שהיינו מגיעים לחתונה... כל אחד צריך לגשת אלינו ולברך: בקרוב אצלך... תזכה לבנות בית נאמן בישראל... בית נאמן... בית נאמן... חור בראש... כל היום בית נאמן בישראל... זהו... כבר לא היה לנו כח לשמוע על הבית הנאמן הזה... רק שתבין: הרי כל היום הסתובבנו מסנטוכה של אחד לאירוסין של השני... ומשם לחתונה של השלישי ולמחרת השבע ברכות האחרון של החבר מהשלוש ועדים מתחתנו... והשירים הרי חוזרים על עצמם... מצאנו את עצמנו כל היום שרים ויזכו לבנות בית נאמן... מי מדבר על כל פעם שאנחנו רוקדים עם החתן כולם שרים לנו מתי יבנה... מתי יבנה... יבנה... בית נאמן... ויזכו לבנות בית נאמן... בנין עדי עד... בקיצור: כל היום בונים בנינים...

יום אחד ישבתי עם אותו חבר... אמרתי לו בהומור שחור... תשמע... הרי כל היום אומרים לנו שנזכה להעמיד בית נאמן בישראל?? נו... ו... וזה עדיין לא אז...?? אתה יודע מה... יש לי רעיון... מה הבעיה... הרי מה הנושא...?? לבנות בית נאמן בישראל?? נו... בא נתפוס יוזמה... בא... בא נלך לאיזה כפר ערבי... נהיה יצירתיים כמו הערבים... נתפוס איזה שטח... נסגור אותו עם גדר אבנים... נעשה שם יציקת ביטון... ונבנה עליו בית... ו... ונאמן... ו... ובישראל... זהו!!! בניתי בית נאמן בישראל!!!! זהו!!! רבותי: תחליפו דיסק... מהיום אין צורך לברך אותי שאזכה לבנות בית נאמן בישראל... זהו!!! זכיתי כבר!!! אתם מוזמנים לאבו גוש... שם בסוף הכפר... יש שם גבעה קטנה... עליה יש בית!!! והבית הזה הוא בהחלט בית נאמן... (למה לא)!! והוא בישראל... בשטח ישראל... הרי לך בית נאמן בישראל... שאלת מתי יבנה? הנה... נבנה כבר...

אה... למה זה היה הומור שחור?? למה זה מגוחך?? נו... למה???

כי... כי גם הטיפש הכי גדול מבין שכשמברכים בן אדם שיתחתן ו---- ויזכה לבנות בית נאמן בישראל!!! אין הכוונה ל**בית** שיש בו ארבעה קירות... 3 חדרים... 80 מטר מרובע... עם ממ"ד ומרפסת סגורה... לא!! ממש לא!! כולנו מבינים שכשאומרים תזכה לבנות בית נאמן בישראל!!!!!! הכוונה היא ל- מ-ש-פ-ח-ה בישראל!!! הכוונה היא למערכת משפחתית שבנויה על בסיס עמוק של אימון והתאחדות מושלמת!!! זה!! זה הבית הנאמן בישראל שמברכים אותנו... ועל זה בהחלט צריך לענות אמן בדבקות...!! כי כדי לבנות כזה בית צריך באמת הרבה זכויות!! צריך באמת הרבה ברכות...

בית שהמשמעות שלו זה ארבע קירות... זה מאוד קל... זה כל ערבי יודע לעשות... בשביל כזה בית לא צריך להתעכב כ"כ הרבה בשידוכים... וגם לא צריך "לזכות" להקים בית בישראל... בית כזה יש לכל ערבי מאבו גוש ומג'ד אל כרום...

עד כאן הדברים פשוטים... עד כאן כל אחד מאיתנו מבין...

מכאן ואילך לא צריך הרבה... צריך בסך הכל לעשות הקש... פשוט ללחוץ העתק הדבק מהמושג בית שלנו למושג הזה ששמו בית המקדש... מיום שנולדתי הכניסו לי בראש שבית המקדש נחרב!!! מאז ומתמיד אני יודע שאנחנו מתאבלים על חורבן בית המקדש!!!

מאז שאני יודע להתפלל אני מתפלל בסוף שמו"ע שיבנה בית המקדש!!! תמיד אמרו לי מידי לילה ה' בוכה... על מה?? על חורבן בית המקדש!!! שבוע הבא אנחנו לא נתקלח... למה?? חורבן בית המקדש!!! במשך השנים... מרוב שכל הזמן דברנו על ב-י-ת המקדש... בשלב מסויים נכנס לי בראש ש... ש... שמדברים פה באמת על ב-י-ת!!!

את חטאי אני מזכיר... לפני כמה שנים רציתי לשמוע מוזיקה וואקלית בשלוש השבועות... נגשתי ושאלתי מישהו האם מותר??? הוא הסתכל אלי בעיניים כאלו כאלו... וצעק עליו:

אני מ זו ע ז ע .. לה' יתברך אין ב-י-ת-!!!
אין לקב"ה בית!!! ו... ו... ואתה שומע מוזיקה??
תסלח לי.. הוא הזדעזע... אבל אני... משום
מה לא כ"כ הצלחתי להזדעזע! המשפט הזה
"לקדוש ברוך הוא אין בית" ? ! ? מה... מה זה
המשפט הזה?? מה אמרת פה?? המשפט הזה
הוא מאוד לא ברור... תסלח לי על השאלה
התמימה: בשביל מה הקב"ה בכלל צריך
בית...?? מה... הוא צריך קורת גג...?? הוא צריך
ארבע קירות?? הרי אתה רוצה שאני לא
אשמע מוזיקה (ואפילו לא) וואקלית כי... כי
לקב"ה אין בית??? נו... תסביר לי... מה אמרת
פה?? בינינו... תגיד לי בכנות... אתה בעצמך
הבנת מה אמרת פה?? תסלח לי על
האטימות: אבל המשפט הזה ממש ממש לא
מדבר אלי!! כשאתה אומר לי שלקב"ה אין
בית... זה מדבר אלי ב-ד-י-ו-ק כמו שתגיד
לי שאין השם שלם ואין הכסא שלם עד
שימחה זרעו של עמלק...?? נו... המשפט הזה
אומר לי משהו?? אני יודע שהשם לא שלם
והכסא לא שלם... זה מילים גבוהות של
קבלה שאני לא מתחבר למשמעות שלהם...
מבחינתי לקב"ה אין בית זה גם מילים
גבוהות... תבין: כשאני רואה הומלס בלי בית
זה... זה כן מדבר אלי... כן... אני בן אדם ואני
יודע שבן אדם צריך קורת גג... אבל לקב"ה
אין בית?? הרי יש לו הכל... מה חסר לו... מלא
כל הארץ כבודו...

אז זהו שלא!!!! אנחנו צריכים להכניס
לעצמנו לראש.

שבדיוק כמו ש-ו-ל-נ-ו מבינים ש---
כששרים ויזזזכו לבנות בית נאמן!!!! בני
עעדי עד!!!

וכשאנחנו רואים עלון מזעזע של קופת העיר
שהבית התפרק!! כולנו מבינים שאין הכוונה
פה לארבעה קירות!!! אלא ל-מ-ש-פ-ח-ה-!!!!
למשפחה שהתפרקה פה!!! למערכת יחסים
שהיתה פה!!

כך בדיוק אבל בדיוק:
כשאנחנו מדברים על בית המקדש שנחרב...
אנחנו לא מדברים על ה"עצים והאבנים..."

אנחנו אפילו לא מדברים על ה"בנין המפואר"
של ביהמ"ק גם אחרי שמי שלא ראה אותו
לא ראה בנין מפואר מימיו...

אנחנו מדברים פה על המשפחה
של אבינו!!!

על זה ועל זה ורק!!!! רק על זה אנחנו
מדברים!!!

כשנחרב בית המקדש לא ב-י-ת המקדש
נחרב!!!

אלא המשפחה שלנו עם הקב"ה
התפרקה!!!!

המעגל המשפחתי האהוב והחם הזה ששמו
הקב"ה וכנסת ישראל... כנסת ישראל
והקב"ה... זה!!! זה מה שנחרב! הקן
המשפחתי שלנו עם הקב"ה התפרק!!!

על זה אנחנו בוכים!!!!
על אלה אני בוכיה עיני עיני יורדה
מים...

פעם היינו המשפחה של הקב"ה... היה לנו
מעגל סגור ששמו הקב"ה וכנסת ישראל...
כנסת ישראל והקב"ה... המעגל הזה היה
סגור!!! לא היה שום קצר חשמלי... כל
האהבה הייתה עוברת ישירות ממנו אלינו
ומאלינו אליו... ועכשיו... כשנחרב בית
המקדש... מה נחרב? הבית המפואר? לא! אלא
המעגל המשפחתי הסגור שהתבטא בבית
הסגור! כשהבית הסגור נחרב... מה שנחרב פה
זה המעגל הסגור.

אבא שלנו עלה לשמים ואנחנו נשארנו כאן.
המערכת נישואין שנבנתה במעגל סגור
נפרצה. המשפחה התפרקה והילדים התפזרו...
כל אחד מאומץ בבית אחר... אנחנו נתונים
לחסדי האומות... איפה האהבה של פעם...
איפה מערכת היחסים והאימון שהייתה עד
עכשיו...

על אלה ורק על אלה אני בוכיה!!!!
על הריחוק הזה... על הפנים בפנים שכבר לא
קיים, על מחיצת ברזל שנמתחה מהחורבן בין
הלב שלנו לאבא שבשמים

ואחרי שאנחנו נחזור לבורא יתברך... כבר ממש לא מטריד אותנו איך בדיוק הבית יבנה... זה גם לא כ"כ הנושא... תן לרבש"ע... בבית מקדש השלישי הקב"ה הסכים לקחת את ההוצאות של הבניה על עצמו... אנחנו נהיה עסוקים לא בבניה הטכנית... אלא בבניה של מלאכת בונה... בבניה של המעגל הסגור של חבוקה ודבוקה בך!!!

פעם ישבתי בליל תשעה באב... עם פרצוף מזופת כמו... כמו שכולנו נראים היום בתשעה באב... וניסיתי... ניסיתי בשארית כוחותי איכשהו להתחבר... ניסיתי לסחוט טיפה רגש... אז ישבנו כמה חברה והתחלנו לגשש... ואז אחד התחיל לתאר בדרמטיות ובהתרגשות המוכרת... אתה יודע מה הפסדנו...? אתה יודע מה היה כשבית המקדש היה קיים...? תתאר לעצמך עולים לרגל... אלפים אלפים... לפנות בוקר כבר כל הר הבית מלא עד אפס מקום... ואז אתה רואה אלפי כהנים עומדים בפייס... והם רצים עקב בצד אגודל... וגביני כרוז שואג: עמדו כהנים ושומעים אותו עד יריחו ואז נשמע הכרוז: האיר פני כל המזרח, עד שבחברון...? והוא אומר הן, ואז ברקע של הזריחה נשמע הקול של המגריפה ו... ואז מתחילה שירת הלווים... איזה נעימות... וכו' וכו'... בקיצור: הוא תיאר את זה בפאתוס... בכזה רגש... ובכזו חמימות... יש לציין שהוא הצליח אפילו להוריד ממני כמה דמעות של התחברות לאוירה הכ"כ מחשמלת שהיתה בבית המקדש... אבל!!! אחרי שנרגעתי... אחרי שנגמר המופע אור קולי המרגש... ישבתי וחשבתי לעצמי...

נו... ו...?? זה?? זה הנושא???

נחרב לנו בית המקדש ש... ש... שמה היה בו?? כל מיני מופעים מרגשים כאלו... של לוויים עם נבלים בוהים באיזה נקודה ברקע של הזריחה... על אלה אני בוכיה??? האם על זה מצפים ממני שעיני עיני יורדה מים??? גם אם אני נורא נורא אתרגש מהתמונות הפסטורליות של מכון המקדש מהמעמד של שמחת בית השואבה... ויפה שהם עושים את

ההומור הכי שחור ועצוב שאתה יכול לבא ולומר במצב שכזה... זה לבא ולומר נו... מה הבעיה... בואו... בא ונבנה את בית המקדש... הר הבית בידינו... זה ב-ד-י-ו-ק כמו זוג שהתגרש והבית התפרק!!!! והגרוש שיהיה בריא... יתנחם ש... ש... שהאמת היא שהבית לא ממש נחרב... כי... כי הרי במשרד המקרקעין של מדינת ישראל הבית הרי רשום על השם שלי בטאבו... אז הבית קיים ו... ולא נחרב... הוי... גויילים שכמור... מי מדבר פה על בית??? מי מדבר פה על קירות?? אנחנו מדברים פה על החיק המשפחתי!!!! בית זה לא קירות!! בית זה המעגל המשפחתי הסגור והמאוחד שנפרם ונעלם!!! לבנות כזה בית שנחרב...??? כזה בית לא בונים עם מלט... לא בונים אותו עם שופר והנפת דגל "הר הבית בידינו..." את ה"בית" מהסוג הזה אפשר לבנות רק ע"י שרוקמים חוטים מאד עדינים ורגישים של שיקום מערכת יחסים טעונה... עד כדי רגישה ואוהבת...

זה הסיבה: שכל דור שלא נבנה בית

המקדש בימיו כאילו נחרב בימיו!!!! אם הרעיון של בית המקדש היה עניין של "בונים בניינים" אז מה אתה משווה את המזרח התיכון של אז למזרח התיכון של היום... הרי אז המצב היה הרבה פחות רגיש מהיום... היום אתה רק נוגע בגשר המוגרבים... אתה מצית אינתיפאדה חדשה... לכן בדור הזה... אנחנו לא מעיזים לגשת לבנות...?? אבל אז?? הר הבית היה בידינו... בקיצור... כל הברבורים האלו לא מתחילים... למה??? כי בית המקדש הזה שעליו אנחנו מדברים שהוא נחרב... זה מעולם לא היה ב-י-ת... זה מעולם לא היה גשר המוגרבים אלא המערכת המשפחתית שנחרבה!!!! המערכת יחסים העכורה הזו נתונה כ-ל ה-ז-מ-ן לשיפור!! היא נתונה כל הזמן בידינו!! ברגע שמערכת יחסים הזו תשתקם-- באותו רגע בית המקדש יבנה... זה מסור בידיים שלנו בכל שנה ובכל רגע נתון... לבנות בחזרה את מערכת היחסים הזו...

זה... וזה חשוב!!!! אבל עדיין... חשוב לזכור ולא לשכוח לרגע: זה?? זה הנושא?? נדמה לי שמצפים מבן תורה להבין ש... ש... שזה לא נגמר בזה!!

אז כמובן: שוב חשוב להסתייג ולהבהיר... שכל התיאורים המרגשים האלו הם טובים... כי סוף סוף באמת זו הדרך היחידה שבאמצעותה אנחנו מתחברים ר-ג-ש-י-ת למה שהיה שם ואיננו... ולכן סוג הגישה הזו היא נכונה... אבל!!!! אסור שזה יעצר שם!!! אוי ואבוי לנו אם נחשוב שזה הנושא...!!! שיהיה לך ברור: שזה לא מתחיל להיות הנושא!!! הנושא של חורבן בית המקדש הוא הרבה הרבה יותר עמוק מריגושים פסטורליים של בית יפה ועתיק עם ניחוחות של קטורת ושירת הלוויים... החורבן של בית המקדש זה החורבן של החיק המשפחתי שלנו עם הבורא! ובשביל להבין את זה לא צריך דימיון מפותח במיוחד... כל מי שיש לו מינימום של זיקה והבנה במערכת יחסים בין אישית משפחתית מבין את זה!!! ולכולנו יש זיקה להבנה הפשוטה הזו...

כשאתה רוצה להמחיש לעצמך את חורבן בית המקדש... לעניות דעתי הכתובת היא לא רק התיאור וההמחשה של לשונות האש האדומות שכילו כל פינת מחמד בבית המפואר שבעולם... ואפילו לא טיטוס שנכנס לקודש הקודשים כי לא זה הנקודה!!!! לא זה מה שנחרב בחורבן!!! הההראיה: שיצאה בת קול ואמרה לטיטוס: בית חרוב החרבת... לא זה היה החורבן!!! ולא כאן גם נמצאת ההמחשה למה שאירע בחורבן!!! אתה רוצה להמחיש לעצמך ב-א-מ-ת את חורבן בית המקדש???

תנסה לדמיין זוג צעיר... שנישאו בשעה טובה לפני לא הרבה זמן... ואיך היה נראה הכל יפה... איזה חתונה שמחה היתה. איזה ענבי הגפן בענבי הגפן. והמחותנים.. איזה משפחה יפה... בקיצור... תמשיך את זה הלאה כיד היטובה עליך... והנה קרה פיצוץ בלתי צפוי... שבפתע פתאום... משהו לא טוב התחיל

להתרחש בבית הזה... למה בדיוק?? אני מעדיף לא לתת דוגמאות... אני משאיר לכל אחד את הסיפורים העצובים שהוא מכיר מסביבתו הקרובה... ובבית זה שתמיד היה אושר ושמחה ואהבה ואחוה ושלווה ורעות... פתאום עננים שחורים החלו להפציע... סכסוכים שהלכו והעמיקו... ואש השנאה התחילה ליקוד בבית... עד שנתפרדה החבילה... הזוג נפרדו... הבית נשאר ריק... שומם... עצוב... ואתה כעת נכנס כעת לבית ומסתכל על הקירות... ורק שתבין שהקירות האלו ראו ימים... הקירות האלו הכירו ימים יפים הרבה יותר... ו... והנה עכשיו... שקט... דממה... איזה עצוב... איפה... איפה הימים של פעם... ואילו עכשיו?? שקט!!! שקט רועם!!! שקט עצוב!!! שקט שצועק אאאאאוי!!!! לדאבוננו הרב התיאורים האלו מוכרים... ומי שקצת מבין את תהומות הרגש שהיו יכולים להיות ו... ואינם... כשרואים כזה דבר זה לשבת ולבכות... לשבת ולבכות... לשבת ולבכות... ולבכות... ולבכות... ולבכות... ולבכות... ולבכות...

והתיאור הזה הוא לא עמוק... ולא נוסטלגי... זה תיאורים אקטואליים שקיימים היום... כן!!! הם קיימים ועוד איך!!!! ישנם בתים שלמים בעם ישראל שהיו שוקקי חיים... ילדים וילדות משחקים בהם... קול צהלה ושמחה ואהבה ואחוה שרר בהם... ותוך שנה שנתיים כל המערכת קרסה... ותנסה לדמיין את השווער מגיע הבייתה ביום שאחרי... מסתובב בין הקירות שראו ימים טובים יותר... זה לשבת על הריצפה ולהתייפח... אוי... כמה חבל... כמה היה יכול להיות פה טוב... וד"ל זה זה!!!! זה בדיוק זה!!!! ו... ו... וזו הסיבה שהנביא לאורך כל הדרך מתאר את מערכת היחסים של הקב"ה וכנסת ישראל כמערכת יחסים של איש ואשה... כי... כי זה באמת על אותו משקל----

פעם היה לנו בית שהוא היה בית חיינו!!! אבא שבשמים היה משתעשע איתנו בו... הקירות של בית המקדש ספגו המון המון

המון אהבה של אבא שבשמים לזוגתו כנסת ישראל... הבית כולו היה מלא עשן של רגש געגועים אהבה וחום ורגש ורצון של נתינה והידבקות ממנו לקב"ה וכפלים בחזרה מהקב"ה אלינו... והנה... לאט לאט... הבת זוג התחילה להכניס לבית דברים זרים... דברים שהבן זוג לא אהב... דברים שגורמים למחיצות ולריחוק אחד מהשני... התחילו ביניהם ויכוחים... סכסוכים... האוירה בבית נהיתה טעונה... הדלתות התחילו נפתחות מאליהם... הנר המערבי היה כבה מוקדם מאי פעם... אש האהבה כבר לא היה מתגבר כבעבר... עד... עד שהבית התפרק!!! בהמון כאב לב בני הזוג נפרדו!! ו... ואחרי שבני הזוג נפרדו... הבית ממילא נשאר שומם... דממה עמוקה ומעיקה... שקט של חורבן... וכידוע... כשהעירייה רואה בנין שומם היא עושה עליו צר הריסה... לכן הגיעה עובד עירייה ששמו נבוכדנאצר או טיטוס מי שתרצה... ובית חרוב החרב... הוא 'בסה"כ' הרס מבנה נטוש... מבנה שפעם אמנם שימש זוג מאוד מאושר... אבל... מה שקרה קרה... ובעקבות ההתנהגות הקלוקלת מערכת האהבה והקשר העמוק בינינו לאבינו שבשמים התערערה... התרחקנו מעל שולחנו... וכשאנחנו עוברים ליד חרבות הבית הנטוש הזה אנחנו בוכים... על מה??? על הנזק הכספי שנגרם?? לא!! אלא "כי אם מאוס מאסתנו קצפת עלינו עד מאוד"!!!!
השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם...

בית המקדש צריך להיבנות מבפנים!!! הוא צריך להיבנות ממערכת אימון שלנו עם הקב"ה!!! מערכת נאמנות עד כלות הנפש במסירות ואהבה שלנו אליו... הדבר האחרון שאנחנו צריכים לדאוג לו זה לבניה הטכנית של בית המקדש!! ובאמת את זה הקב"ה פטר אותנו... בשני המקדשות הקב"ה ציווה אותנו שדווקא אנחנו נבנה... אבל בית המקדש השלישי...?? זה בסדר!! כבר מראש הקב"ה פטר אותנו... מה כן??? תהיו עסוקים בנושאים יותר מהותיים!! תהיו עסוקים בהדרכת כלות... תלמדו הדרכה של מערכת ייחסים... איך מנהלים מערכת יחסים של אהבה ונאמנות עם הקב"ה... איך מתנהגים כמו שהוא רוצה ומצפה מאיתנו... ות'אמת... כל אחד במסתרי לבבו יודע היטב... היטב!! מה יכול לחדש את קשר האהבה בינו לרבונו של עולם...!!! נכון, פעם היינו קרובי משפחה... גם היום אנחנו קרובי משפחה... אבל מרחוק... השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם... אנא ה': תחזיר אותנו לחיק משפחתנו... משפחת בנים אתם לה' אלוקיכם... אבל רק מי שמתנהג בבית כמו שבורא עולם אוהב... רק הוא יכול לדור בבית הזה!!! נערוך בדק בית, כל אחד ואחד... מה... איזה דברים שיש בו שעלולים להרחיק את בנין בית המקדש ממנו... ומה בידינו לעשות כדי לחדש ימינו כקדם... במהרה בימינו אמן.

אז מה כן? מה כן יש לנו לעשות כדי לבנות את בית המקדש??? מה??? מה מוטל עלינו??

כמה נקודות למחשבה שטוב לתת עליהם את הלב בבין הזמנים:

א. כתב הרמב"ם: "ויש דברים אחרים שהן בכלל חילול השם והוא שיעשה אותם אדם גדול בתורה ומפורסם בחסידות דברים שהבריות מרננים אחריו בשבילם", מלשון הרמב"ם משמע להדיא שלגבי דינא דחילול ה' אין נפ"מ מה אישיותך באמת, האם תוכך כבוד או לא, ומסיבה פשוטה: דכיון ש"חילול ה'" מגיע מזוית הראיה של העולם החיצון בטר דידהו אזלינן, וממילא כל שבעיני העולם הרי הוא "מפורסם בחסידות" אפילו אם אינו כן באמת, הרי אם "הבריות מרננים אחריו", הרי זה מיד חילול ה', וא"כ בימים קשים אלו שעניי הכל נשואות אל בני הישיבה, ובוחנים אותנו בשבע עיניים, אנן סהדי שכל בן תורה שנוטל שם "בן ישיבה" הרי הוא כלפי כל החפשיים כ"אדם גדול בתורה ומוחזק בחסידות" (לכל הפחות לגבי דינא דחילול ה'), וא"כ צריך לזהר מאוד מאוד בחומר עוון זה ש"מי שיש חילול ה' בידו אין כח לא בתשובה לתלות ולא ביוהכ"פ לכפר ולא ביסורים למרק אלא כולם תולין ומיתה מכפרת שנא' 'ונגלה באזני ה' צבקות אם יכופר לכם עוון זה עד תמותון' (יומא פו.).

מן הראוי לבן תורה ללכת בכובע וחליפה ברחוב (גם בימים חמים אלו) ובפרט כשהוא מהלך במקום שאין שם בני תורה, ויש ללמוד זה מגמ' בזבחים (יט.): "אמר רב הונא בר נתן: זימנא חדא הוה קאימנא קמיה דאיזדגר מלכא (-ניצבתי לפני המלך ששמו איזדגר), והוי מילדי המיינאי ותתייה ניהליה (-אבנטו היה גבוה מלמעלה, והפשיטו איזדגר והורידו למטה כדי לנאותו- רש"י), ואמר לי: 'אתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש' כתיב בכו", הרי לך שמלך נכרי הכיר שראוי לבן תורה ללכת בבגדים חשובים שמייחדים אותו ומבדילים אותו מהמון העם, א"כ מאי נעני אנן.

מ"מ אפילו שצריך להתנהג בהתנהגות אצילית בהתהלכו בין החפשיים, אבל בדברים שבקדושה, אין לו להתחשב בדעתם כלל ועיקר, אשר ע"כ: אם מקום פריצות הוא ילך בראש מורכן ואין כאן המקום לחוש לחילול ה', אדרבה: זה קידוש שם שמים הגדול ביותר, כשעומדים אנו על עקרונותינו ולא חשים כלל למלעיגים עלינו בעבודת הבורא,

ב. יש להעתיק את המ"ב (סי' ע"ה סק"ז) בעניין שמירת העינים וז"ל: "לענין איסור הסתכלות לכו"ע המסתכל באשה אפילו באצבע קטנה כיון שמסתכל בה להנות עובר בלאו דלא תתורו אחרי עיניכם ואמרו שאפילו יש בידו תורה ומע"ט לא ינקה מדינה של גיהנם וראיה בעלמא לפי תומו בלא נהנה שרי אם לא מצד המוסר ובספר מנחת שמואל הוכיח דאדם חשוב יש לו לזהר בכל גווניו. וכתב הפמ"ג דבמקומות שדרך להיות מכוסה [כגון זרועותיה וכה"ג שאר מקומות הגוף] אף ראייה בעלמא אסור", ועל דא וכיוצ"ב אמרו חז"ל (מכות כג:) "כל היושב ולא עבר עבירה נותנין לו שכר כעושה מצוה", (ויש להתעורר בזה: דהנה בן תורה שהתעורר לילך בראש מורכן ברחוב, הרי כלפיו שמירה לאחד שמירה למאה, אבל כלפי שמיא, הרי על כל מראה חציפות הנגלה כעת בקצה הרחוב נחשב לו כמצוה בפני עצמה).

ג. כתב המ"ב (סי' קנ"ה סק"ד) וז"ל: "עיקר מצות תלמוד תורה אין לה שיעור וחיובה הוא כל היום כל זמן שיש לו פנאי וכדכתיב לא ימוש וגו' וכשיש לו פנאי והוא מבטל מלמוד תורה מרצונו הוא קרוב למה שאחז"ל על הפסוק כי דבר ה' בזה זה שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק. ואחז"ל "העושה תורתו עתים [ר"ל שאינו לומד אלא בעתות מיוחדות אף שיש לו פנאי ללמוד יותר] הרי זה מפר ברית וילין זה מן הכתוב עת לעשות לה' הפרו תורתך" אלא הכונה בקביעת עתים לתורה הוא שצריך האדם ליחד עת קבוע בכל יום שלא יעבירונו בשום פעם. ואם אירע לו אונס שלא היה יכול להשלים הקביעות שלו ביום יהיה עליו כמו חוב וישלימו בלילה וכדאמרין [עירובין ס"ה] "ראב"י יזין ביממא ופרע בלילא". עכ"ל.

ד. יש לזכור שבעוד פחות מחודשיים נעמוד כולנו ביום הכיפורים ונתוודה על חטא שחטאנו לפניך ב"ועידת זנות", ואז לא כ"כ נבין כלפי מה הדברים אמורים, לכן זה הזמן לתת את תשומת הלב לאותם התאספויות שאמנם מתחילות בסתם שיחת רעים על דא ועל הא שאין בה כל חשש, אבל לאחר שכבר סיימו להקיף את כל הנושאים שעומדים על הפרק, לאט לאט הרמה יורדת בהדרגתיות, ואט אט האסיפה מקבלת פנים חדשות של קלות ראש, שמכאן ועד לשון הרע, הפקרות וניבול פה הדרך קצרה... וכידוע: לאחר ששרוים כבר עמוק בתוך אותה חבורה קשה להתנתק ממנה, אשר ע"כ: החכם עיניו בראשו, וברגע שתראה שהתוכן מתחיל להתרוקן מתוכנו, תאמר שלום לכל החבורה לפני שתהפוך ל"ועידת זנות" ולכלל "כת ליצנים ומספרי לשון הרע".

ה. כתב השו"ע (סי' רל"א ס"א): "בכל מה שיהנה האדם לא יכוין להנאתו אלא להחזיק גופו לעבודת הבורא יתברך כדכתיב "בכל דרכיך דעהו", ואמרו חכמים: כל מעשיך יהיו לשם שמים שאפילו דברים של רשות כגון א. האכילה ב. והשתיה ג. וההליכה ד. והשיבה ה. והקימה ו. והשיחה ז. וכל צרכי גופך יהיו כולם לעבודת בוראך או לדבר הגורם עבודתו, שאפילו היה צמא ורעב... יתכוין שיאכל וישתה כדי חיותו לעבוד את בוראו... וכן בשכיבה... אפילו בזמן שהוא יגע וצריך לישן כדי לנוח מיגיעתו... יתכוין לתת שינה לעיניו ולגופו מנוחה לצורך הבריאות שלא תטרף דעתו בתורה מחמת מניעת השינה... וכן בשיחה צריך שתהיה כוונתו לעבודת הבורא או לדבר המביא לעבודתו... (ועוד עיי"ש באריכות גדול)

יש לדעת שהלכה זו אינה משנת חסידים אלא היא כוונה פשוטה שכל אחד מאיתנו שייך בה ויכול לזכות בה לפי ערכו, ומבהיל על הרעיון להעלות על הדעת ששני אנשים בעלי מדרגה שווה יצאו מבין הזמנים, אחד עם רבבות מצוות והשני חסר כל, וכל ההבדל שביניהם לא היה במעשה אלא ב"יחוד המחשבה", שהאחד כיוון בדעתו שכל מנוחתו תהא "לדבר הגורם עבודתו", ונמצא שכל הרשימה הבאה כדלהלן: א. "האכילה" בכל מיני מאכלים ותענוגות שהירשה לעצמו בבין הזמנים, ב. "השתיה" של מיני משקים, או גלידות ומיני תפנוקים המצוים בימי הקיץ ובבין הזמנים, ג. "ההליכה" לכל מיני טיולים ומחוזות לשום תענוג, ד. "השיבה" בכל מיני וסוגי הנופשונים למיניהם או בים למטרות נופש, ה. "הקימה" המאוחרת קימעה (קודם זמן קריאת שמע ותפילה), שנתן לעיניו דרור לישון שינה מרובה מאשר רגיל בה בשאר ימות השנה, ו. ו"השיחה" שהירשה לעצמו לשבת ולשוחח ברוגע שעות רבות במשך כל בין הזמנים, כל הרשימה הרבה והארוכה הזו שמצטיירת אצלנו כ"דבר הרשות" וכמעט נרשמת אצלנו כריחוק מעבודת ה', הרי השו"ע אומר להדיא שבמידה ש"יהיו כולם לעבודת בוראך או לדבר הגורם עבודתו הרי הוא עובד את בוראו תמיד" ועצה טובה כתב שם במ"ב בשם החיי אדם וז"ל: "וראיתי לאנשי מעשה שקודם אכילה היו אומרים: הנני רוצה לאכול ולשתות כדי שאהיה בריא וחזק לעבודת השם יתברך", ואפילו שאנחנו לא אוחזים לגמרי במדרגה זו ויש לנו עוד פניות בענייני העולם הזה, אבל אם אומר זאת בגילוי דעת בפה מלא, יש בזה תוקף שמגלה דעתו עכ"פ שזו היא עיקר כוונתו, ו"אחר כוונת הלב הן הן הדברים".

ו. בין הזמנים הוא הזדמנות נוספת "להאריך את תוחלת החיים בכמה שנים נוספות" ע"י הקפדה בכיבוד ומורא אב ואם שנקראת בלשון חז"ל "חמורה שבחמורות", ואכן מצוה זו קשה מאוד בפרט כדור זה שהפערי המושגים בין ההורים לבנים הוא תהומי ממש, ובהרבה מהמקרים ישנם דקויות ורגישויות שהמתמודד בה צריך להשתמש בעיקר בשולחן ערוך החמישי, לדוגמא: אחד מהתופעות היותר מצויות בבין הזמנים היא בהורים שמטבעם הם דואגים ומפחדים שבנם יצא למסלולים וטיולים, ואם ישמע בקולם הרי יפסיד את כל הטיולים שכ"כ חושק לצאת אליהם, (ובפרט כשכל חבריו הולכים לשם והוא נשאר בגפו..). כמו כן כל מיני שינויי הנהגות שראה הבחור בישיבה ואימץ לעצמו שאינה מוכרת למסורת

המשפחה וכל כיוצ"ב, יש לדעת שבכל השאלות מהסוג הזה, אין מקומם בספרי השותי"ם או בספרי ההלכה המובהקים, אלא בכה"ג כל מקרה לגופו, והטוב יעשה אותו בחור אם יקח לעצמו רב המכיר אותו מחד ואת הוריו מאידך, והוא ידריך אותו בכל מקרה לגופו. בין כך ובין כך: למתמקמק בניסיון האם כדאי לשמוע להוריו או לא? הרי הקב"ה בכבודו ובעצמו מבטיח ואומר: "למען ייטב לך"!! הרי לך הבטחה מפורשת שמי שיעשה מה שהוריו מבקשים, יהיה לו טוב!!.

ז. הקפדה על שעת קימה סבירה בבוקר הוא מהדברים שכמה גופי הלכות תלויים בהם, החל מזמן קריאת שמע שאם עבר זמנה, עבר על מ"ע דאורייתא, ועליו נאמר: מעוות לא יוכל לתקון, ובזה"ק כתב: שהוא בנידוי, ויש לתת את תשומת הלב דהנה הטעם מדוע מצות ק"ש של שחרית היא עד ג' שעות, היא לא בגלל שרצון ה' היה שתקום מוקדם למרות שרצונך לישון עוד, אלא אדרבה, הטעם שק"ש היא עד ג' שעות משום דכתיב: "בשכבך ובקומך" בשעה ש**תלך אדם** שוכבים, ובשעה ש**תלך אדם** קמים, הרי לך שמי שקם לאחר קריאת שמע, הרי עוד קודם שחסר לו ביראת שמים, חסר לו גם בעצם האדם שבו!!! מכאן יש גם להוציא שמי שייך לקבוצת המועדון ששמה "אדם", אמור לקבוע לו סדר יום, שילך לישון בשעה שבני אדם שוכבים, וגם יקום בשעה שבני אדם עומדים, ומכאן ואילך, כבר ממילא יוכל לקרא ק"ש לפני סוף זמן קריאת שמע, ולהתפלל קודם סו"ז תפילה,

ח. "ונשמרתם מאוד לנפשותיכם", בעוד כחודשיים נעמוד ונתחנן "אבינו מלכנו כתבנו בספר זכויות", קח בחשבון: שאז זה אולי כבר יהיה קצת מאוחר, משום שזכויות אמנם היו לך גם היו, אבל הם הוצאו מתכנית החסכון שלך בשביל לממן עוד איזה מסלול אתגרי חסר אחריות, שהעמיד אותך בסכנה, שאמנם ראית שכולם עברו אותו בשלום, אכן כן, אבל אתה יודע כמה "מנכים לו מזכויותיו" הם שילמו על התענוג הזה?? אתה יודע כמה דמעות תפילה יקרות של האמא והסבתא הוצאו מבית גנזיו של הקב"ה כדי לממן את התענוג המפוקפק הזה במינימום נזקים (גם תזכור: שהוריד שאת כל נשמתם נתנו בשבילך, לא מבקשים ממך כל גמול, רק בקשה אחת צנועה הם שוטחים לפניך: אנא, אנחנו רוצים להוביל אותך לחופה, מותר להם לקבל ממך את זה, מותר לך לקחת אחריות על זה).

איך אומרים טאטע זיסע'ר בעברית צחה...??

הפלא יש לציין: ש... שגם אצלו!!! גם אצלו המצב רוח הירוד השתלב מצוין עם הנוף המדהים של הקרחונים הלבנים בהרי ההימליה... הוא תיאר לי איך הדכאון שלו השתלב עם הנוף... זה היה נשמע ממש כמו הפרסומת... זה... זה היה דיכאון כזה לבן כזה... כזה צחור כזה... דכאון כזה רגוע שנכנס ישר לתוך הריאות...

הנוף המדהים לא הצליח לשנות לו בכהוא זה את המצב רוח!!! ב-ד-י-ו-ק כמו שאני לא ציפיתי לרגע שהמראות שנצפו לי ברחוב נחמיה בבני ברק ישנו לי את המצב רוח!!! כך הוא בדיוק...

מה שרק חבל: שעל המצב רוח הרע שלי לא שלמתי שקל!!! ואילו הוא שילם על המצב רוח הירוד הזה למעלה מ-1000 דולר!!!

אז קלטתי לראשונה פרק בתהילים שכולנו מכירים אותו בע"פ... רבים אומרים מי יראנו טוב!!!!

אתה יודע על מה דוד המלך מדבר??? על החודשיים של החופש הגדול!! מה כל העולם עסוקים בימים האלו??? בדבר אחד ויחיד: ב- ---- מי יראנו טוב!!! כולם מתנפלים על הצימרים... למה? מי יראנו טוב!!

כולם רצים לכל מיני אטרקציות... למה?? מי יראנו טוב!!!

כבישי הגולן הרדומים פקוקים... מה קרה?? למה?? מי יראנו טוב!!! יושבים כל היום על פרסומות הקיט... מה הבהלה?? מי יראנו טוב!!! אנחנו בסך הכל רוצים שיהיה לנו טוב... שיהיה נחמד... שיהיה נופש טוב... קוראים יקרים: פונה אני אליכם בשם חברי היקר... ובשם המון המון יהודים שיש להם הרבה יותר אפשרויות משלנו... בשם הרבה יהודים שברגעים אלו נמצאים במלונות הכי מדהימים עם התנאים הכי מדהימים וממש

יש לי חבר שכבר מתחילת חודש תמוז הוא תכנן את הנופש שלו בהרי הקרפטים. הוא לא הפסיק לדבר על זה... ולתכנן את זה... והוא התכוון... והכין כבר את כל הפרטים הדרושים... ו... ומי מדבר על הסכום הגדול... גדול מאד שהוא היה צריך לשלם על הנופש החלומי הזה... והנה הגיע היום המיוחל... והכל היה מתוכנן לפרוטרוט... והוא נסע... ו... ובאמת הכל דפק... הטיסה... והמלון... הטיולים... הנסיעות... הכל דפק כמו שעון!! לפי התכנית...

רק דבר אחד!!! אחד בלבד!!! רק דבר אחד חבר שלי שכח להביא איתו... אתה יודע מה??? מה?

מצב רוח!!!! הוא הגיע לשם... ו... ופשוט... פשוט לא היה לו מצב רוח!!!! אה... זה מוכר לך מאיזשהו מקום??? קרה לך פעם שקמת בבוקר ו... ופשוט לא היה לך מצב רוח...?? בלי סיבות מיוחדות... סתם... סתם בלי מצב רוח... ו... ושום דבר לא עזר לך... דא'ס דע'ר מצב... אז... זה בדיוק מה שקרה גם לו... הכל היה לו שם חוץ ממצב רוח!!! ושוב שלא תבין לא נכון: לא קרה כלום!! זה לא שהיה שם דבר מוגדר שהדאיג אותו והעבי עליו... בפירוש אני מדגיש שלא!! הכל דפק!!!

רק דבר אחד היה חסר: מצב רוח!!!! דרך אגב: שכחתי לספר שממש במקרה בדיוק באותו יום... גם לי לא היה מצב רוח!!!! ההבדל הקטן שביני לבינו זה... שכשלי לא היה מצב רוח... אז פתחתי את החלון והסתכלתי על האוטובוסים המקרטעים שנסעו לי מתחת הבית שלי... ויש לציין שהחוסר מצב רוח שלי השתלב מאד טוב עם הצפיפות והאוטובוסים והרעש שראיתי מהחלון... לעומת זאת הוא: גם הוא כשהוא קם באותו בוקר בלי מצב רוח... גם הוא פתח את התריס החשמלי של בית המלון והסתכל על הנוף המדהים של הרי האלפים... ולמרבה

ממש לא בהכרח שהם נהנים מהחיים... פונה אני אליכם בשמים... ומזכיר לכם את הפסוק... שתכניסו אותו לתוך הראש עמוק...

רבים אומרים מי יראנו טוב ? ! ? אתם מחפשים טוב?

נסה עלינו אור פניך ה'!!!!

בשורה התחתונה הכתובת של הטוב תלויה **אך ורק** במצב רוח!!! והמצב רוח ? ! ? ? המצב רוח תלוי **אך ורק** ב"**אור פניך ה'!!!!**"

אם שמת לב: עד כאן לא הזכרתי אפילו מילה אחת על ידישקייט!!! כן... אני מדבר נטו על נופש... נטו על צימרים... נטו אטרקציות... נטו טיולים... נטו **עו לם הז ה!!!!**

כן!!! גם את זה צריך לדעת!!!! שגם בהנאות העוה"ז הכתובת היחידה היא אבינו שבשמים!!!

בחודש אלול אתה תתפוס חיזוק ופתאום אתה תתחיל להתפלל. למה?? כי אני לדודי ודודי לי. רוחניות. התעלות

רגע... ולמה בחודש אב לא התפללת כל כך...???

נו... למה?? כי... כי חשבת שהרבש"ע הוא הכתובת רק ברוחניות...?? לא מותק!! ככה זה אולי בממשלה. בממשלה יש חילוקי תפקידים: יש **שר התיירות** שאליו פונים בענייני נופש... יש שר רווחה שאליו פונים בענייני מצוקות... ויש **שר המשפטים** שאיתו מדברים על יום הדין... אבל לנו יש עסק עם ה' אלוהינו ה' **אחד!!** מה פירוש אחד?? יש כתובת **אחת** לההכל!! אבא שבשמים מנהל את כל המערכות לבדו!!!! אתה רוצה רוחניות...? הכתובת היא רבש"ע... אתה רוצה בילויים? גם שם הכתובת היא רבש"ע... ו... ואני אגלה לך סוד: כשמתחשק לי קצת כבוד... אתה יודע מה אני עושה?? רבש"ע: מאכמער אטויבה... אביסלע כבוד...

אבינו שבשמים הוא הכתובת להההכל!!!!

תכניס לעצמך לראש: כשאתה עומד כעת מול הנוף המרהיב... שתדע שהנוף הזה לא נחת בטעות... אלא ישב כאן אבא מתוק שבשמים וצבע את הבריאה בצבעים הכי ססגוניים בשביל שיהיה לך יפה בעיניים!! **והוא חשב על זה הרבה!!!!!!** הוא ידע שאתה תאהב את זה ככה ולכן הוא עשה את זה ככה!!!! רק בגללך הוא עשה את הנוף כ"כ מדהים!!!! תבין: כשאתה מגיע לצרכניה הענקית... ואתה רואה מגוון כ"כ אדיר של כל סוגי המאכלים... ביצים... חלב... עגבניות אדומות... מלפפונים ירוקים... אבטיח עסיסי מתוק... בשר... דגים... אורז... וכו' וכו'. **תחשוב רגע... מה עומד מאחורי כל המאכלים האלו?? מה חשב מי שיצר אותם??** תחשוב שישב לו טאטע זיסער שבשמים והתאים את המאכלים שיהיו תואמים בדיוק לחיך שלך!!! הוא ישב וחשב מה יהיה לך הכי טעים!! הוא ידע שאתה הכי אוהב חצילים!! לכן יש פה חצילים... רגע... אבל יש לי צ"ע... כי ליד החצילים יש גם קישואים... ואתה הרי לא אוהב קישואים... נו... אם זה לא טעים לך... אז למה הקב"ה ברא את זה...?? זו שאלה טובה... רוצה שאני אגלה לך בסוד מה התשובה?? כי אני! אני אוהב קישואים... **עכשיו** בא איתי למחלקת דגים... הקב"ה ברא קרפיון בורי, זהבון, מושט, נסיכה, סלמון, מה אתה חושב... למה יש כ"כ הרבה סוגים?? אז אני אגלה לך... אני יושב הרבה בסעי'ד'ת... ואני יודע מקרוב... יש כאלו שאוהבים סלומון יש כאלו שאוהבים דווקא מושטים... חכה... בא נלך לחלבי... חלב, לבן, גבינה, חמאה, ולחם, עוגות, בשר, עופות, ביצים, כמה סוגים ומגוונים... **מי עומד מאחורי כל זה????** עומד אבא מתוק שבשמים שחשב על התפריט העשיר שהוא רוצה שיגיע לי לשולחן, הוא רצה שיהיה לי ארוחת בוקר עשירה, בגבינה, טונה, טחינה, חביתה, ולקינח לבחירה: משמש, שזיף, ענבים מילון ואבטיח **אה... אתה מקנא בתפריט האישי שמפרגנים לי...???**

כן! זה אבא המתוק שלי ושליך מפרגן לנו מידי יום!!!

חכה... זה רק ההתחלה... והקב"ה גם יודע שאתה אוהב ים... לכן הוא ברא לך את רשימת האטרקציות שיש במים בשבילך!!! נטו בשבילך!! הוא ברא את החוק "אבנים שחקו מים" לא רק בשביל ללמד את ר"ע מוסר השכל... אלא הוא ברא את זה גם בשבילך...!! בשביל ליצור לך את הערוצים האדירים והמדהימים במדבר יהודה... ואת הצוקים האמתניים שאליהם אתה תטפס עם חבלים ותרד עם סנפלינג... ומי מדבר על המכתשים העצמתיים שאני לא יודע אם כבר בקרת בהם... זו האמונה של היהודי!!!!!! האמונה היא שיש בינינו לאבא שבשמים קרבת משפחה כזו קרובה שבהחלט מצדיקה את הרצון והמחשבה שבשבילנו ורק בשבילנו אבא מתוק שבשמים יעשה את הההכל!!!!!! אה... מה אתה אומר על המשפטים האלו??

נשמע לך דברים פשוטים... נכון??? לא!!! ממש לא!!! אם תבדוק טוב את עצמך. אתה תגלה שזה לא פשוט לנו כמה שעל פניו הדברים האלו נראים מאוד פשוטים... עמוק עמוק בפנים... מאד קשה לנו להפנים את זה...

אתה יודע למה?? תקשיב טוב טוב למה... כי... כי תקוע לי עמוק בתוך הראש שהיות ואם אני אלך באמצע הזמן למסלול... אז אני ארגיש נקיפות מצפון כי אסור ללכת לטיולים באמצע הזמן... אז סימן שזה לא טוב!!! הלאה... הרי אם אני כל היום אוכל פיצוחים וארטיקים ובירות ו... ובקיצור אם אני אלך כל הזמן אחרי התאוות... אתה מסכים איתי שזה לא רצון ה'... אז כתוצאה מזה נכנס לנו בראש שהקב"ה וכל הנאות העולם הזה זה... זה... זה לא הולך ביחד!! הם לא מסתדרים אחד עם השני... הם חלילה לא קשורים אחד לשני!!!

וזו טעות פאטאלית!!!! את הטעות הזו אנחנו צריכים להוציא מהראש!!! חס ושלום!!!

הקב"ה ברא את כל הנוף והטעם והטיולים ומסלולים ואטרקציות רק בשביל שאנחנו נהנה!! ונהנה מכל רגע!!! ובין הזמנים זה הזמן להפנים את זה!! רק מה?? כמו שיותר מידי הרבה סוכר זה לא טעים... וכמו שנכון שאמא נותנת ממתקים אבל לא כל הזמן כי... כי זה עושה חורים בשיניים... כך בדיוק סוף סוף נשלחנו לכאן בשביל עבודת ה'... ועבודת ה' היא עבודה!! וצריך בשבילה רצינות ועמל ויגיעה והתמסרות עד כדי ממית עצמו עליה... אבל זה לא סתירה שהטיולים וההנאות הקב"ה עשה אותם רק בשביל שיהיה לנו טוב!!!!!! כמובן... כשזה מגיע במקום הנכון ובצורה הנכונה ובמינון הנכון... ונורא נורא חשוב לדעת שהקב"ה הוא אבי כל התפנוקים וההנאות...

אתה יודע למה כ"כ חשוב לדעת את זה???

כי יש לי כל מיני דברים "טובים" שהיצר הרע מציע לי והקב"ה עומד מהעבר השני ואומר לי לא!! אל תקח את הדבר ה"טוב" הזה... ולי הרי יש יראת שמים ולכן!!! לכן אני שומע בקולו של הקב"ה ולא בקול של היצר הרע... אבל!!! מה נכנס לי בראש?? שהיצר הרע הוא זה שמציע לי את ה"טוב" ומי הוא זה שעומד מהעבר השני?? מי מונע ממני את הטוב?? הקדוש ברוך הוא ! ! ! ?

כשזו התמונה שמצטיירת אז מה הפלא שלדאבוני הרב... חבר שלי הלך שבי אחר היצר הרע... פשוט הצטייר לו בראש מפה שהיצר הרע הוא זה שהולך איתו... ואילו הקב"ה חס וחלילה הולך נגדו... כל מה שהוא רוצה... היצר הרע מעודד... ואילו הקב"ה?? הוא זה שמתנגד...

נו... אם זו תמונת השטח מה יעשה הבן ולא יחטא?? איפה היתה הטעות של החבר שלי???

אוהבים... להפנים שגם את זה הוא!!! הוא
ברא????

פעם דברתי עם בחור שקצת סטה שמאלה...
דברתי ודברתי... ואמרתי לו ש... שתדע לך
שהעונג הגדול ביותר הוא בתורה וכו' וכו'.
ראיתי שהוא מסתכל עלי ככה... ככה ככה...
הבנתי בדיוק מה עובר לו בראש...

הוא חשב לעצמו: אתה...??? מה אתה מבין
בתענוגות?? פעם ישבת על ארוחה עסקית
של 150 שקל?? פעם נסעת לחו"ל ככה
לראות חצי עולם? אמרתי לו: אני יודע מה
אתה חושב!!! אתה יודע מה?? אתה צודק...
אני לא מבין... אין לי מושגים בענייני העולם!!
אבל תגיד לי:

אלוקים... נראה לך שהוא כן מבין בענייני
העולם?? לאלוקים יש מושגים??? הוא חשב
קצת... ואז הוא אמר כן!!! בינינו... גם לנו
אורך קצת זמן עד שאנחנו מהנהנים בראש
ואומרים כן!! אז זהו שכן!!!!!! הקב"ה לא רק
מבין בתענוגות העולם אלא הוא בורא ואבי
כל התענוגות שיש בעולם... אז בבקשה...
תסמוך עליו!!!! אם הוא אומר לך שהתענוג
הזה הוא לא מומלץ... אז כנראה שהוא
באמת לא מומלץ!!!!

נשארתי חייב חוב קטן: בתחילת המאמר
שאלתי איך אומרים בעברית טאטע
זיסער'...?? אתה יודע איך?? זיסער-- פירוש--
מתוק!!! אבא שלנו הוא מתוק!!! עכשיו מה
זה מתוק...??? כל אחד לפי עניינו...

אני מכיר אחד שמאוד אוהב חלווה... זה מה
שמתוק לו!!

אני מכיר אחד שמאוד אוהב טיולים... זה מה
שמתוק לו!!

אני במקרה מאוד אוהב קוקה קולה... זה מה
שמתוק לי!!! ואני אגלה לך סוד: אני מכיר
בחור אחד שהתורה זה מה שמתוק לו!!
והקב"ה הוא בורא החלווה, והבמבה נוגט,
והקוקה קולה, ו... והתורה,

טאטע זיסער'... איזה זיסקייט?? איזה
זיסקייט שאתה רוצה... רק תגיד לי מהי רמת
הזיסקייט שלך... מה הם מושגי הזיסקייט

איך שכחת שהקב"ה הוא אבי ההנאות... אבי
האטרקציות... איך שכחת שטאטע זיסער
שבשמים הוא ברוך אתה ה' שהההההכל
נהיה בדברו... איך שכחת שעל גלידה מברכים
שהכל... איך שכחת שעל כל המאכלים הכי
טעימים מברכים ברוך אתה... בורא (מיני)!!!!
שהוא הבורא שלהם!!!! איך שכחת ש"על
ההרים ועל הגבעות על הימים ועל הנהרות"
שאתה כ"כ אוהב לטייל בהם... הרי מברכים
עליהם בא"ה עושה!!!! מעשה בראשית...
שכחת שהקב"ה הוא זה שעשה!!! את כל
הדברים היפים שאי פעם ראית... ו... וכמובן
גם אלה שעדיין לא ראית???

איך שכחת את ברכת ה-נ-ה-נ-י-
????

איך שכחת שכל ההנאות שהיו לך אי פעם...
היו בחותמת אישית של טאטע זיסער'... אם
היית זוכר שאבינו שבשמים הוא הפס יצור
שעומד מאחורי כל התענוגות שאתה מכיר...
אז במקרה הספציפי הזה שנוצר ויכוח בין
הקב"ה ליצר הרע האם הפיתוי הזה טוב או
לא טוב... היית סומך על הרבוננו של עולם...
שאם הוא אמר לא!! כנראה שהמסלול הזה
הוא לא יפה... כי הרי הקב"ה "מבין"
במסלולים... והוא יודע בדיוק איזה מסלולים
אתה אוהב... ואם על התכנית והמסלול הזה
של המכשיר הוא לא מעודד... אז הוא יודע
מה שהוא מדבר ויצה"ר בכלל לא מתחיל
להיות שיקול מולו.

כל פעם שהיצר הרע ממליץ כן והקב"ה לא!!!
ואנחנו בוחרים רח"ל ללכת אחרי ההמלצות
של היצר הרע!!!

מה עומד מאחורי זה??? שלא מספיק
הפנמנו שהקב"ה יכול למלאות את כל
תאוותינו!!!!!!

אני מדגיש ת-א-ו-ו-ת-י-נ-ו!! כן... אנחנו כן
מבינים שהקב"ה רוצה את טובתנו... אנחנו כן
יודעים שהקב"ה עושה טוב אי שם בעולם
הבא... אבל להפנים שכאן בעולם הזה?? כל
התענוגות והאטרקציות והציקאב שאנחנו

וורט קצר על פרשת דברים:

בתחילת חומש דברים... משה רבינו מאוד נזהר שלא לפגוע בעם ישראל... לא להוכיח אותם באופן חד ובוטה... כל התוכחה נעשית ברמזים עקיפיים ביותר... "במדבר בערבא מול סוף בין פארן ובין תופל". לפיכך סתם את הדברים והזכירן כרמז מפני כבודן של ישראל

רבנו של עולם: תדפדף קצת קדימה... לפרשת עקב. תראה איזה תוכחה חדה ונוקבת בלי טיפת רחמים.. וארא והלא זולאתם... ואת זולאתכם אשר עשיתם... ובתבערה ובמסה... מקציפים ה'ייתם את ה'... ממרים ה'ייתם עם ה' מיום דעתי אתכם... כאן פתאום משה לא מדבר ברמזים... כאן משה פותח את כל הקלפים... מה ההבדל???

מה נשתנית פרשת דברים מפרשת

עקב??

למה בפרשת דברים צריך לדבר בעדינות, ואילו בפרשת עקב התוכחה על השולחן בלי טיפת רחמים?

כנראה... חייבים לומר שהביאור בזה הוא

כן:

כשמשה רבנו יושב בישיבה ומוסר שיעור לתלמידים משתוקקים... כאן הוא לא מדבר בכפפות של משי... אדרבה "זרוק מרה בתלמידים..." הוא מדבר אליהם בתקיפות. דברים הקשים כגידין. בלי רחמים.

אבל!!! עכשיו!!! עכשיו זה הרי לא שיעור כללי... עכשיו לא נמצאים בשיעור פנימי... עכשיו זה: אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל

עכשיו מדברים עם כל עם ישראל... כאן צריך בעדינות... כל זה בהתחלת

הדרשה!!!

בהתחלת דרשה כולם מקשיבים!! כל עם ישראל... גם החכמים גם הטפשים.. גם המיושבים וגם ההיפרים.. כאן צריך להיזהר בלשון... מקשיבים כאן אנשים חלשים שלא כל תוכחה יכולים לשמוע... אבל אחרי שעתיים של שיחה!! אחרי פרשת דברים. פרשת ואתחנן... עכשיו מי מקשיב?? רק תלמידים האמיתיים!! רק מבקשים אמיתיים!! עכשיו אפשר להתחיל לפתוח את הקלפים... ודו"ק.

שלך... ושם תראה את טאטע זיסער... אם יש לך זיסקייט בתפילה... הנה טאטע זיסער... ואם הזיסקייט שלך זה קוקה קולה... אז תברך על זה שהכל. ותדע שהמתיקות שיש פה זה... זה טאטע זיסער...

פעם לא הבנתי למה כשלוקחים את הילד בגיל 3 לחידר נותנים לו ללקק את הדבש שנמצא מעל האותיות של התורה כי... כי התורה מתוקה... מה הפשט בזה??? הרי זה... זה לעשות צחוק מהעבודה??? בינינו... הרי המתיקות היא בכלל לא באותיות אלא בדבש... אז למה אנחנו "מרמים" את הילד שהמתיקות היא בתורה...???

התשובה היא: הקב"ה זה התורה!! והקב"ה זה הדבש!!

אנחנו פונים לילד ואומרים לו: הקב"ה הוא הבורא של הדבש המתוק!!! והוא הוא הבורא של התורה המתוקה!! הקב"ה שידע מה זה מתיקות של דבש אומר לך בזאת שהתורה מתוקה... אז תאמין לו!!!!!!

אז נכון שנכון לעכשיו המושגים שלך בטאטע זיסער זה דבש זיסער... אז אין בעיה... נערוך לך את ההכירות עם טאטע זיסער באמצעות הדבש זיסער... אתה תגדל עוד קצת... ואז נעשה לך הכירות עם טאטע זיסער דרך הנוף הזיסער... ואז לאט לאט אנחנו נגלה לך שבורא הדבש הזיסער ובורא הנוף הזיסער... הוא אומר לך שהתורה היא זיסער... תשובה זה זיסער... עבודת המידות זה זיסער... ככה נוכל להגיע גם בסופו של בין הזמנים לאלול והאלול לא יהיה שחור אלא זוזזזזזיסער...

ככה נוכל שאלול לא יהיה שחור אלא זוזזזזזיסער...

הלכה (בקרב ממש) למעשה

מתי פעם חזרו מבין הזמנים???

שסוף סוף נגמר הביטול תורה... אפשר לחזור ללמוד.. רגע... אני לא מבין: אתם שמחים לירות עצים למערכה או לא?? מצד אחד אתם הולכים בשמחה ובדחילו ורחימו לירות עצים... זאת אומרת: זו עבויידת ה'... נו... ואחרי שגמרנו את המצווה הגדולה... פתאום עושים סעודה של שמחה על שהתפטרנו מהביטול תורה... איך זה הולך ביחד???

מה התשובה: כן!!! אמנם קשה להכיל את שתי הגישות האלו בבת אחת... אבל אם קצת פותחים ראש גדול... אפשר כן לקבל וכן להבין ולהכיל לכל הפחות בזה אחר זה... ש... שנכון... מצד אחד: מצוה גדולה לירות עצים למערכה... וכשנלך לירות עצים... אז נעשה את זה בשמחה ובדחילו ורחימו... אבל אחרי שנגמור לירות את העצים... עכשיו הגיע הפינה החמה בלב ללימוד התורה... ולהודות בכנות... ובסעודה גדולה... שעדיין הדף גמרא יותר משמח אותי... ואני שמח לסיים כל דבר אחר שמנע ממני את הגמ' גם אם זה היה מצווה רבתא של כריתת עצים למערכה... אז כשנצא לירות עצים נצא עם כל השמחה... ונשיר בדבקות: "לעשות רצונך אלוקי חפצתי" ועל ידי זה יושפע שפע רב... "וזה לא סתירה שכשנגמור את המצווה נשמח לא פחות שב"ה אפשר לחזור לדף גמ'..

עכ"פ יוצא מכאן שבזמניהם שבט"ו באב לא יצאו לבין הזמנים... אלא אדרבה... חזרו מבין הזמנים. ודו"ק.

בימים אלו שבחורי ישיבות עסוקים בהתכוננות לקעמפ (בימים כתקנם) הרי אז... בזמנם הבחורי ישיבות היו עסוקים בעבויידה גדולה!!!! כריתת עצים למערכה!!! כל ישיבה הייתה יוצאת ליער הסמוך לישיבה... וכורתים עצים לעבודת המערכה... למה דווקא עכשיו?? למה לא נחכה לבין הזמנים?? לא!! לא הבנת!! יש לוח זמנים מצומצם!!! עד ט"ו באב אפשר עוד לירות עצים... מט"ו באב ואילך כבר לא כורתים עצים... ולמה?? כי עד ט"ו באב החמה בשיא תוקפה והחום מונע מהעצים להיות מתולעים... אבל מט"ו באב תשש כוחה של חמה והעצים עלולים להיות מתולעים והרי עץ מתולע פסול למערכה... לכן!! לכן ט"ו באב זה התאריך האחרון לכריתת עצים למערכה... זו הסיבה שלא דוחים את כריתת העצים לימי בין הזמנים... כי זה כבר מאוחר...

רגע... בעצם... בכלל למה בחורי ישיבות הם אלו שכורתים עצים למערכה?? למה שלא ניתן את זה לחוטבי עצים?? לגבעונים וכדו'?? נו... תענה לבד...

פאסט נישט!!! ראוי לעצים של המערכה שיגיעו מעבודתם ועמלם של בני תורה שכרתו אותם בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו!! לכן בני הישיבות שהם אש המזבח... הם הם אלו שכורתים עצים למערכה... אבל חכה... מה אתה חושב... שהראש ישיבה כ"כ מרוצה מהעבויידה הזו???

בט"ו באב יש יום טוב!!! יש סעודה גדולה!!! על מה??? מבאר רבינו גרשום בסוף מסכת תענית: על סיום הביטול תורה!!! יש שמחה

מאמר זה נכתב בגיליון מקוצר שיצא בבין הזמנים לפני שלוש שנים...

מה קרה לי השבוע?? לא הולך לי לכתוב את העלון!!!!

אני לא חייב??? אם אני לא חייב אז שתדע---

מי שלא מרגיש חייב להוציא גיליון הוא לעולם לא יצליח להוציא גיליון!!! מי שלא מרגיש שהוא חייב להתחיל את היום... לעולם הוא לא יראה את אור השמש לפני שהמיטה תקיא אותו!!! ומי שלא ידע שהוא חייב להמשיך הלאה למרות... ולמרות... הכל... ועל אף הכל... הרי כל קושי וכל מהמורה וכל מקל הכי קטן שיתקע לו בגלגלים... הוא יעצר שם ושם תהא נשמתו צרורה בצרור החיים!!!

מאשימים את הדור שלנו שהוא דור של עצלנים!!!!

שקר וכזב!!! הוצאת שם רע!!! אני מוחה על כבוד הדור שאני חי בו... צא לרחוב... (בעצם עדיף שלא תצא...) ותווכח איזה אנרגיות עצומות מסתובבים בעולמנו שנת ה-2012... זו טעות באבחנה לומר שהמאפיין של הדור שלנו זה דור העצלנים!!!! אלא מאי??? דור לא אחראי!!! לא חייב!!! לא מוכן לקחת משימות!!! זו הנקודה!!! זה המאפיין!!!!

ומעתה: מי שלא חייב אין לו שום סיבה לקום בבוקר!!! למה??? כי הוא עצלן??? לא!!! ממש לא!!! אלא כי אין סיבה...

תן לי סיבה לקום בבוקר... רק תתן לי סיבה... רק תתן... אתה תראה... אני אקום כמו אברהם או לחילופין חלילה כמו בלעם ח"ו... (-תלוי בסוג הסיבה) אבל אם אני לא חייב כלום!! לא צריך לעשות כלום!! אז למה... למה לקום... למה להתחיל יום... תן לי סיבה... ומעתה: למה שאני אאמץ את המחשבה לכתוב מאמר ולהתחיל ולגמור אותו!! למה לגמור אותו עוד שעה... אם אני לא חייב להוציא אותו לאור עוד שעתיים...

מצטער... ניסיתי... ניסיתי בשבוע הזה לכתוב מאמר... אבל... אבל זה פשוט לא הולך לי... אני מתחיל ו... ו... וזה פשוט נתקע לי באמצע... אני לא מצליח לגבש נושא... לא נערם לי... סוף סוף התחלתי משהו... פתאום אני רואה שזה לא לעניין... היו רגעים שכבר כמעט קבלתי משבר... מה קרה לי... זהו... נגמר... התייבש... אנא: רבש"ע: מה קורה פה... זה התחיל להזכיר לי את הימים מפעם... שניסיתי וניסיתי לכתוב... ועד שזה יצא לי... עד שהצלחתי להוציא מאמר מתחת הידיים... הנשמה יצאה... אני זוכר שהיו ניגשים אלי חודשיים קודם ומבקשים ממני לכתוב חבורה... הייתי מתחיל לכתוב... ואז הייתי מוחק... ושוב כותב... ושוב מסנן... ושוב מתחיל את הכל מהתחלה... בשלב מסוים הממונה היה ניגש אלי ומתחיל להלחיץ אותי... נו... מה קורה עם החבורה שלך...?? והייתי אומר לו: תשמע... אני עובד על זה כל הזמן... ושוב מוחק... ושוב כותב... ושום מתאכזב... מוחק הכל... כותב שוב מהתחלה... ואז בתאריך האחרון או אחד אחרי האחרון... הייתי מגיע בריצה ונותן את החבורה שלי... בדקה התשעים ותשע לפני הירידה לכבש הדפוס...

השבוע אני מרגיש בדיוק אותו דבר!!! לא הולך!! תוק תוק... מוחי היקר... לאיפה נעלמת?? על מי נטשתי??

אתה יודע מה קרה לי??? אתה יודע מי שיבש אותי דווקא בשבוע זה???

משבצת קטנה שכתבתי בגיליון שבוע שעבר!!! היא היא החתול השחור שלא נתן לי לכתוב השבוע את הגיליון!!!

אם אתה זוכר... בשבוע שעבר כתבתי שבימי בין הזמנים הגיליון פעם יצא פעם לא יצא... בקיצור: בלע"ז לפי הכריזה... במילים אחרות: אני לא חייב להוציא גיליון!!! אה...

זה יכול כן לארוך קצת זמן אבל עדיין לא הרבה) העמדתם אחד מול השני ו... בום!!! להחליט!! ככה נוהג מי שחושב טוב! בחדות המחשבה!!

תוציא מהראש: אדם שחושב הרבה זמן הוא לעולם לא יחכים מתוספת הזמן!!! קח דוגמא: זה בדיוק כמו שילד בגיל 4 לא יכול להבין דף גמ'... נו... ואם הוא יחשוב הרבה... הוא ישב על דף אחד במסכת עירובין הרבה הרבה שעות... נו... אז הוא כן יבין?? פשוט שלא!! כי... כי להבין דף גמ' זה לא עניין של הרבה הבנה!! אלא עניין של רמת הבנה!! אם המוח שלו קטן והוא לא אווז כעת ברמת ההבנה הזו... אז ההרבה זמן לא ישנה את המצב... כמות הזמן פה לא תעשה את ההבנה יותר גדולה... מה שכן יכול להיות שהזמן יעשה את שלו... ואט אט הוא יתבגר ואז מה שיקרה הוא שר-מ-ת ההבנה שלו תגדל ואז... בחמש דקות הוא יצליח להבין את הכל!!! אבל הרבה מחשבה?? ריבוי המחשבה לעולם לא הצליחה לרומם את רמת המחשבה!!!

אז לא נמעיט בחסדיו של מקום! סתם צחקתי... עד הנה עזרנו... ולא עזבונו... אנא: ואל תטשנו!!!

כפי שהקב"ה עזר לי עד עכשיו כך עזר לי בשבוע זה... וכך מפיל אני תחינתו לפניו שיעזור לי הלאה והלאה... הקב"ה עוזר!! הקב"ה שולח רעיונות!! לכל אחד מאיתנו הוא שולח חידושים רעיונות והרבה סייעתא דשמיא!!! אבל גזירה היא מלפניו ית': הוא שולח רק בכוח!!!

אבל בפועל ? ! ? ! בפועל זה תלוי בנו!!! באדמה הקב"ה טבע בכוח כוחות נפלאים... אבל בפועל?? זה תלוי באדם... אם הוא יזרע ויחרוש וכו' יהיה ואם לאו... האדמה תשאר בורה ריקנית מעלה קוצים ומלאה בנחשים... כך בדיוק: הקב"ה נותן לכל אחד מאיתנו כוחות עלומים... יצירות התחדשויות והמון המון מתנות שלא היינו מאמינים שגלומים בנו... אבל!!! כל זה בכוח!!!

אחת הטעויות הנפוצות בעולם זה: תן לי לחשוב... אני צריך לחשוב על זה ה-ר-ב-ה!!! בשביל להחליט דברים לא צריך ה-ר-ב-ה מחשבה!! צריך ח-ד-ו-ת מחשבה!!

ואין לך אויב לחדות המחשבה כמו הרבה זמן מחשבה!!!

אדם שיש לו הרבה זמן לחשוב... זה המתכון הבדוק לפיזור המחשבה... אני מכין אותך מראש: אם נתנו לך שבועיים לחשוב ואז להחליט... הרי ככל הנראה ההחלטה תגיע בדקת התשעים לפני סיום מועד זמן המחשבה... למה?? כי כדי להגיע לחדות המחשבה אתה חייב לרכז את כל המחשבה... ואם יש לך הרבה זמן לחשוב... אין שום סיבה בעולם שהמוח שלך יראה צורך לגייס את כל המחשבה סתם באמצע החיים ללא סיבה מיוחדת...

זה אחד הנימוקים המצויים בקרב הבחורים הבררנים בשידוכים!!! (עכ"פ זה היה הנימוק שלי) הנימוק הקבוע: תשמע... שידוכים זה לא צחוק... זו החלטה רצינית בחיים... אי אפשר להחליט כזו החלטה מהרגע להרגע... תתן לי לחשוב... אני צריך לחשוב על זה ה-ר-ב-ה!!!

ידידי היקר: הניחא אם תאמר שאתה חושב שאתה בעצמך צעיר! ואתה לא בשל עדיין!! ולא הגיע עדיין זמנך להתחיל שידוכים... נו... קבלנו... תחזור לביהמ"ד... תלמד עוד שנה עד שתגדל ותהיה בשל... אבל אם אתה כבר כן בשידוכים מתוך הכרה והבנה שאתה כבר כן בשל... רק מה...?? בכל הצעה אתה צריך להתבשל ולחשוב ה-ר-ב-ה אם אתה צריך לחשוב הרבה... אז אל תחשוב שזה סימן שאתה טיפוס כזה שחושב... (ומי שחושב כנראה שחושב הרבה...) אלא זה בסך הכל סימן (-שאלה) אחד גדול שאתה לא יודע מה לחשוב... במילים אחרות: לא יודע מה רוצה מעצמך... כי אם היית באמת יודע מה אתה רוצה. והיית יודע מה לחשוב!!! לא היית חושב הרבה!! היית חושב טוב

ולחשוב טוב זו היא ח-ד-ו-ת המחשבה!! עיבוד כל הנתונים... (דרך אגב: עיבוד נתונים

אנא: תאמץ אותנו... זה הזמן להיווכח בו...
בימים הרדומים והלא מחייבים של ימי בין
הזמנים... תחשוב על זה הרבה הרבה הרבה...
אבל לא רק הרבה... גם טוב!!!

למעשה?? בפועל?? הקב"ה רוצה שאנחנו
נוציא את זה לפועל!!! בשביל להוציא לפועל
חייבים את המנוע ששמו אחריות!!
מחויבות!! הכרה בתפקיד והעמדת
המחייבים שיחייבו אותנו להוציא את זה
מהכוח לפועל...

כל אחד והמחויבות שלו... המחויבות שלי
זה... זה... זה מה שקוראים אצלנו בצ'כונה-
פדיחות... היות וקהל יעד מסויים התרגלו
לקבל ממני כל שבוע עלון... אם אני אשחזר
את המאמר או לא אכתוב... מה... מה יאמרו...
כן... זה אני... זו היא הרמה שלי... לך יש רמה
אחרת?? פדיחות לא מזיזות לך...?? אז מה
כן?? כסף?? נו... אז כסף... תמצא לעצמך
מחייב של כסף... מחייב של כבוד... לב יודע
מרת נפשו... כל אחד ומה שמצמיד אותו
לקיר...

אז אמנם כתבתי שאני לא חייב להוציא
גיליון... אבל את המסר הזה אני ממש ממש
חייב להגיד לך!!!

וורט קטן לפרשת עקב- התמונה של החתן שובר את

הכוס..

אנשים שאפילו את המצוות האלו הם
מקיימים בשיא ההידור והחומרה... ואילו
בדיני ממונות הם נכשלים. דיני ממונות הם
המצוות שאדם דש בעקביו!!!

הצלם בחתונות... אחד מהתמונות שהוא
חייב לצלם זה איך החתן שובר את הכוס
ברגליו... אבל שים לב: הוא מצלם רק את
הרגל של החתן... הוא לא מצלם את הפנים
של החתן בשעה שהוא שובר את הכוס...

למה?? תנחש למה??

כי מאוד קשה לתפוס בתמונה אחת
מקרוב גם את הראש וגם את הרגל!!!
תבחר: או ראש או רגל... ובאמת אם
תסתכל על כל התמונות שבתוך החופה...
כמעט ולא תמצא תמונה אחת שבה רואים

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלו... מה
זה עקב?? כולם יודעים: מצוות שאדם דש
בעקביו!!! אבל יש משהו שלא כולם יודעים...
מי הן אותן מצוות שאדם דש בעקביו??? אז
עד היום אני תמיד חשבתי שהכוונה למצוות
התמידיות כמו ק"ש וברהמ"ז. שאנחנו
מתמודדים ודשים בהן מידי יום...
אבל מי שיודע לקרא את הפסוק ככתבו
וכלשונו... מה כתוב? והיה עקב תשמעון את...
את מה??

את המשפטים האלה!!!

מדברים פה על דיני ממונות!!!! לא פחות ולא
יותר! (עיין רמב"ן) דיני ממונות הם הם
המצוות שאדם דש בעקביו... אתה יודע מה
כתוב פה?? שאם עד היום חשבתי שק"ש
וברהמ"ז וציצית הן המצוות שאדם דש
בעקביו... אז זהו שלא!!! אתה יכול לראות

להתעסק עם הדאגה הכנה: מה יהיה עם כלל ישראל... אנא... לטובת כולנו...
אגב: שיהיה ברור: אותם מצוות העומדות ברומו של עולם... בזכות מה הם אכן עומדות ברומו של עולם?? בזכות העקבים שתחתיהם!!!! אותו סולם יעקב שראשו הגיע השמימה זה רק אחרי שהוא היה מוצב ארצה... אז!!! אז יש לו את השבח שראשו מגיע השמימה... אבל אם הוא היה מתנתק מה"ארצה..." וכל כולו היה מגיע השמימה... זה לא היה סולם יעקב... זה בכלל לא היה סולם... אותו דבר כאן: אתה רוצה להתחיל להתעסק במצוות העומדות ברומו של עולם??? אל תתחיל לפני שאתה מוודא שאתה שומר קשר עין עם מצוות שאדם דש בעקביו... אחרת זה לא עומד ברומו של עולם אלא מנותק ברומו של עולם... ראה הוזהרת...

והיה עקב תשמעון!! אם תפסיקו לחפש לתקן את העולם בענייני השקפה... אלא תתעסקו עם הבעיות שלכם.. אזי... "ואהבך וברכך והרבך" וכו' וכו'

את רגלי החתן... כי אם רוצים לצלם את פני החתן, קשה לתפוס את הרגלים...
זה הפשט: מצוות שאדם דש בעקביו!!!!
מי שבחר להתעסק עם מצוות שברומו של עולם... הוא בסיכון לאבד קשר עין עם מצוות שאדם דש בעקביו...
שים לב: בציבור שלנו בגגדול אין מכות... אין אלימות... אין אגרסיביות... **עד!!!! עד איפה??** עד השקפה!! ברגע שמתחילים להתווכח בעניינים העומדים ברומו של עולם... פתאום הותרה הרצועה... פתאום הכל נהיה מותר... לשון הרע חופשי... מכות ואלימות חפשי... מי מדבר על השחתה ועל זריעת הרס וחורבן שכל המרבה הרי זה משובח... איך זה יכול להיות???
פשוט מאוד: ברגע שאתה מתעסק עם הראש!!!! תזהר!!! אתה נמצא בסיכון גדול... לאבד קשר עין עם העקב... ועל הדרך שאתה מתעסק עם "**הראש**" אתה תעבור על כל התורה כולה שאדם דש **בעקביו**...

אנחנו אנשים קטנים... אין לנו את המבט הרחב והכוללני שיכול לתפוס את הראש עם העקב... ברגע שאנחנו מתעסקים עם הראש אנחנו שוכחים את העקב. אין לנו ברירה אלא לקבל שכר על הפרישה... ונא... אין נא אלא לשון בקשה... תחזור בבקשה למקומך... תוריד עיניך **מהראש**... ותתעסק עם **העקב**... תן לאנשים יותר גדולים ממך

מהנכתב בחוברת בענייני מפגעי הטכנולוגיה שיצאה עבור יהודים בערי השדה...

ולסיום: כמה מילים על המפגע הגדול המאיים תמיד ובפרט בימי בין הזמנים:

לפה? בשביל לעשות לי סגולות בתוך השער...?? מול הכדור ההולך ומתקרב??

עד כאן המשל!!!!!! ---- והנמשל:

אנחנו נמצאים עמוק בתוך מלחמה עקובה מדם!!!!!! היצר הרע בועט את הכדור עם כל הכח לתוך!!!!!! לתוך הבית שלנו!! כן... האינטרנט היום הוא כדור אדיר... הוא נבעט כמעט לתוך כל בית ובית בישראל...

ואנחנו השוערים!!!!!! בין נרצה ובין לא נרצה... כל אבא ואמא אחראים הם השוערים של הבית!!!!!! תפקידם וחובתם לעמוד על משמר הבית!!!!!!

לשמור שהכדור שעושה וי!!! וגול!!! לסטרא אחרא לא יצליח לבקוע את שער הבית... שייבלם עוד בפתח הבית...

---והנה: כולנו רוצים שאכן הכדור לא יכנס לתוך הבית... כולנו רוצים נחת מהילדים!! כולנו רוצים חיים מאושרים... כולנו רוצים בריאות עושר ואושר... לכן... מה אנחנו עושים?? עושים הכל... מה לא עושים... המודעות בחוץ חוגגות... כל הסגולות... מכל הבא ליד... הפרשת חלה... סעודות אמנים... נסיעות לקברי צדיקים... צדיק בא לעיר... מה לא... הכל טוב והכל יפה!!!!!! אבל!! אם השוער מתעסק עם זה במקום לעמוד על המשמר!

אם בבית יש אינטרנט פרוץ... לכל המעוניין... אז זה בדיוק כמו אותו שוער... שבמקום להדוף את הכדור... היה עסוק באותו שעה בסעודת אמנים... או בהפרשת חלה... הוא חסר אחריות משווע!!!! השוער הזה נשלח באותו יום מהקבוצה... ולא בתור עונש... אלא כי בשביל סעודת אמנים לא צריך לעשות אותה בשער... אפשר לעשות את זה גם מהבית... שלחו אותו הבייתה

אבא יקר: אתה שוער!!!! אמא יקרה: את שוערת!!!! תפקידכם במשבצת ההורות שלכם זה לשמור על הבית!!!!!! נקודה!!!!!! כל דבר אחר זה כבר נספח... זה יפה... זה טוב... זה מועיל... אבל נספח... הורים שאת הכל יודעים לעשות... אבא שיודע לנסוע לכל הצדיקים, יודע לעשות את כל הסגולות האפשריות ולא יודע לשמור את השמירה הבסיסית והנדרשת הזו???? הוא לא ימלט!!!!!! הוא יצטרך למסור דין וחשבון על הפרצוף המזופת של ילדיו... שיחשפו לאינטרנט, כן... חד וחלק!!!! מילים כדרבונות!! ההורים של אותו ילד... הם ולא אחרים!! הם אלו שיצטרכו לישא באחריות של השורש פה ראש ולענה שצמח על חוסר האחריות שלהם... עדיין לא מאוחר!!!! הקב"ה ארך אפיים והוא רוצה שנבער את הנגע הזה מבתינו... כי ה' אלוקיך רוצה להתהלך בקרב מחניך... אבל רק בתנאי שהיה מחניך קדוש!!!! רוץ תטהר ותקדש את מחניך... וישוב ה' להשרות ברכה בבתיך...

סיפור מצחיק ואולי אפילו משעשע: מעשה בשחקן כדורגל בקבוצה נבחרת... ששימש כשוער... תפקידו היה לעמוד שם בשער... ולעמוד על המשמר שהכדור לא יכנס לשער... המאמן סמך עליו... הוא העריך את המיומנות שלו... והוא נתן בו אימון שברגע שהכדור מתקרב לשער... הוא מיד יסתער ויבלום אותו מלהיכנס לשער... והנה... ביום מן הימים נחה על אותו שוער רוח ממרום... והוא התחיל להתקרב ליהדות... הוא התחיל לשמור שבת... תפילה... תפילין... ו... והנה!!!!!! מתקרב יום המשחק!!!!!! ו... וכל הקבוצה כידוע במתח... גם השוער היה במתח... אבל הפעם??? הפעם לשם שינוי... השוער שלנו כבר שומר תורה ומצוות... כבר יש לו מה לעשות... הוא הלך ובירר... מודעות פה... עלונים שם... ואיכשהו נתנו לו כמה סגולות טובות שיכולות להביא ישועות... גם בתוך המגרש כדורגל... אמרו לו גם שיש כזו סגולה לומר פרק שירה על כל צרה שלא תבא... אמרו לו גם שצדקה מבטלת את כל הגזירות

הוא הצטייד עם כל הסגולות ו... וככה הוא הגיע מצויד למשחק המשחק התחיל... ו... ו... והנה הכדור החל לאט לאט להתקרב לשער!!!! מיודעינו השוער... לא התבלבל... הוא מיד התחיל בסעודת אמנים מרתונית... הוא הושיט את היד בזריזות לכיס הימני... והוציא צימוק: בא"ה... בורא פרי העץ... והכדור מתקרב... ומתקרב... השוער חדור כולו בטחון!! לא נבהל... שוב הכניס את היד והפעם לכיס השמאלי... הוציא בוטן... בא"ה בורא פרי האדמה... תגידו אאאאמן!!!! הוא צעק לעבר הצופים... ו... ו... ו... וגול!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

הכדור נכנס לתוך השער!!!!!!

המאמן היה בההלה... מה קרה לשוער המיומן שלנו??? במקום לבעוט ברגלים... הוא התחיל להושיט ידיים לכיסים...

המאמן כעס... השופט כעס... הקבוצה כעסה... כולם כעסו על אותו שוער חסר אחריות שהפקיר את כבודה של הקבוצה כולה... ותאמין לי שאני איתם!!!! גם אני בתור חרדי מסכים איתם!! (כמובן שכל זה על דרך המליצה... לאחר ההסתייגות הרבה מכל עצם הרעיון והמושג ששמו כדורגל... כמובן שכל זה רק לשבר את האוזן...) ולמה אני איתם??? כי עם כל הכבוד לסעודת אמנים... שאני מאמין בכוחה לפעול גדולות ונצורות... אחרי שכבר יש משחק!! ואחרי שיש שער!! ואחרי שאתה יודע להיות שוער... ואחרי שאתה כבר ניצב פה בתור שוער... אז תחליט האם אתה רציני או לא? אם אתה מתכנן להיות שוער אז בבקשה... תהיה שוער! תעמוד על המשמר!! אבל אם אתה רוצה לעשות סעודת אמנים... אז בשביל מה באת לכאן בכלל?? תשאר בבית... תעשה משם סעודת אמנים... בשביל מה באת עד

הפתעה ושמה משיח... מדוע???

הגמ' בסנהדרין (צז.) אומרת: "פֶּלְשָׁה בָּאֵין בְּהִיסָח הַדַּעַת אֵלּוּ הֵן מְשִׁיחַ..."

ולכאורה זה תמוה מאוד: מה הפשט בזה??

למה דווקא בהיסח הדעת?? מה העניין... מה זה... מין כזה של חוק מרפי כזה... דווקא בגלל שאנחנו כ"כ מחכים לו... לכן דווקא הוא יבא בהיסח הדעת... (מה שקורים בשפת עברית עדכנית פרנציפ...) ??? למה??? למה דווקא בהיסח הדעת?? למה שלא יבא עם התרעה של חודש קודם??

והכי מעניין אותי: מה יקרה אם בדיוק... אבל בדיוק ברגע שהמשיח יחליט להגיע... בדיוק אז אני אחליט פתאום להתחיל לחכות לו... אז מה המשיח יעשה... אתה רוצה להגיד לי שהוא יחכה כמה דקות עד שאני ארד מזה... אפסיק לחשוב עליו??? נדמה לך... פשוט שלא... אלא מאי... וכבר התקשה ע"כ אברהם פריד בשירו "אבל אין מסיחין דעת מהמשיח" וכו'... וגו'...???

הביאור בזה הוא כך:

המשיח... בשביל להגיע לא צריך דור של צדיקים... הוא מוכן להגיע אפילו לדור שכולו חייב... אבל!!! בורא עולם מציב תנאי אחד בביאת המשיח: "אני מאמין באמונה שלימה בביאת המשיח"!! בורא עולם דורש שיאמינו בביאת המשיח... הסיבה שהמשיח לא הגיע עד עכשיו כי אין מכסה מספקת של "ציפית לישועה..." ה"אני מאמין" הזה לא מספיק חזק בדורנו... לא מספיק מאינים במשיח... אבל!!! סליחה... יש... יש הרבה יהודים שמחכים בדיוק עכשיו למשיח... האוטיסטים בדיוק עכשיו אמרו שזה קרוב מתמיד... ולפי החשבון יוצא שבדיוק התקופה הזו היא התקופה הכי מתאימה לפי כל החישובים לביאת המשיח... בדיוק עכשיו כולם מאמינים... נו... אם כולם מאמינים אז למה הוא בא???

כי... מה אמרת... מאמינים??? מאמינים במה??

בביאת המשיח??? לא!! התבלבלת!!! זה לא מאמינים במשיח!! זה מאמינים באוטיסטים!! זה מאמינים בכל מיני תחזיות!!! להאמין בזה יתכן שזה דבר יפה... אבל לקרא לזה אמונה בביאת המשיח?? אין שום קשר בין זה לבין המשיח... אמונה בביאת המשיח פירושו

הכרה פנימית שמגיע מתוך הבנה פנימית עמוקה!! ש- "כי לא יזנח לעולם ה'!!!"

ש- "חסדי ה' כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו..." כל זמן שאין את זה המשיח לא יכול להגיע... אז מתי בכל אופן הוא יגיע??? באמצע יום בהיר... כשלא יהיו שום תחזיות מיוחדות... יום יבש... שום קופה לא תעשה באותו יום תפילה בשום שער שמים... לא יהיה שום סיבה פיקנטית לחכות למשיח.. לא יהיה שום סיבה למסיבה... ואז באותו יום אפרורי... בכל זאת יהיו כמה יהודים שיחכו למשיח...

ולמה הם יחכו?? כי... כי הם באמת מאמינים בביאת המשיח!! הם באמת מאמינים שבורא עולם לא זנח אותנו לנצח!! כשהמשיח יראה את האמונה הזו הרי באותו יום הוא יגיע... ב"היסח הדעת" אין הכוונה שכולם יסיחו דעת מהאמונה בביאת המשיח... אלא כולם יסיחו דעת מסיבות צדדיות שמביאות את המשיח... ברגע שכל הסיבות הצדדיות ידחקו לצד... ולא יוותר לנו אלא להתרכז באמונה אמיתית באמונה ש-ל-י-מ-ה בביאת המשיח!!! האמונה השלימה הזו!! אמונה באמת שבזה בלי שום תפאורה מסביב... היא היא זו שתביא את המשיח...

אני מאמין באמונה שלימה בביאת המשיח ואף על פי שיתפתח עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבא...